รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๐
(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันเสาร์ที่ ๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

ฉบับสำนักการพิมพ์
ครั้งที่ ๑๐ ถึง ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๔๘๒

วันที่ / /
เลขทะเบียน 634
เลขหมู่ ศส 2482 ส2
ล.2
ฉ.2

สารบาญ

ครั้งที่ ๑๐/๒๔๘๒

๑. รัฐบาลตอบกะทู้ถามของสมาชิก

ก. เรื่อง ประมวลรัษฎากร และ การ ซ่อม แซม สถานที่ ราชการ ของ พระยา ศรีธรรมราช ๕๓๐–๕๓๑

ข. เรื่องการทำถนน และการสอบสวนโจร ผู้ร้าย ของพระยาศรีธรรมราช ๕๓๑–๕๓๔

ค. เรื่อง การ ปรับปรุงตำแหน่งเสมียนตรา อำเภอ ฯ ล ฯ ของนายเฉลา ๕๓๔–๕๓๗

ง. เรื่องสำรวจฐานะและความเป็นอยู่ของ ราษฎรจังหวัดชัยนาท เพื่อทั้งสหกรณ์ ของนายศิริ ๕๓๗

จ. เรื่องศาลจังหวัดกบินทรบุรี ของ ก. สงวน ๕๓๘–๕๓๙

ฉ. เรื่องสร้างบ่อน้ำในจังหวัดสุรินทร์ ของ นายปรีกษ์ ๕๓๙–๕๔๐

ช. เรื่องที่ดินหวงห้ามที่เขื่อนทำเลเลี้ยงสัตว์ของนายพันธุ์ ๕๔๐–๕๔๒

ซ. เรื่องเงินอากรค่าน้ำผูกขาดค้าง ของหลวงประสิทธิ์ฯ ๕๔๒–๕๔๓

ฌ. เรื่องการชื้อทอง ของขุนศรไกรพิศิษฐ์ ๕๔๓–๕๔๖

๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการนำเงินตราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๔๘๒ ๕๔๗–๕๖๗

๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติป้องกันภัยทางอากาศ พ.ศ. ๒๔๘๒ (พิจารณาเป็นวาระที่ ๒–๓) ๕๖๗–๕๖๘

๔. เรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๒ ของนายฟื้น สุพรรณสาร ๕๖๘–๕๗๕

๕. เรื่องร่างพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. ๒๔๘๒ ๕๗๕–๕๙๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๐/๒๔๙๒ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันเสาร์ที่ ๒๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๙๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ: วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๒ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะแจ้งให้ทราบอยู่หนึ่ง คือได้รับหนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรีลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ความว่า ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีขอถอนญัตติร่างพระราชบัญญัติพระราชทานวิสุงคามสีมา พุทธศักราช ๒๔๙๒ เพื่อจะได้ไปปรับปรุงใหม่ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติในวาระต่อไปขอให้ที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๓๗, ๓๘ และ ๓๙/๒๔๙๑ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ในวาระต่อไป ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ที่ ๑ ของพระยาศรีธรรมราช เรื่องประมวลรัษฎากร และการซ่อมแซมสถานที่ราชการ

พระยาเทพวิทุรพหุลธรรมสาธก (สายหยุด) : ข้าพเจ้าขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

๑. เนื่องจากประมวลรัษฎากรเป็นกฎหมายสำคัญ และเพื่อที่จะให้ผู้เสียภาษีและเจ้าหน้าที่ได้มีโอกาสเข้าใจกฎหมายและวิธีปฏิบัติการโดยทั่ว ๆ ไป ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะทำสมุดคู่มือจำหน่ายทั่วไปหรือไม่

๒. เนื่องด้วยเหตุที่ประมวลรัษฎากรเป็นกฎหมายสำคัญ ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาความยกพร่องและชำระสะสางในกาลต่อไปหรือไม่

๓. การสร้างและซ่อมแซมสถานที่ราชการและบ้านพักข้าราชการตามหัวเมือง กระทรวงการคลังจะระวังให้ได้สร้างและซ่อมแซมตามเวลาอันสมควร เพื่อไม่ให้ทรุดโทรม ให้เป็นสง่าและสะดวกแก่ข้าราชการได้หรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาลชอบด้วย

๑. การทำสมุดคู่มืออธิบายประมวลรัษฎากรนั้น รัฐบาลได้กระทำและได้แจกไปยังราษฎรทั่วถึงกันมาครั้งหนึ่งแล้ว และต่อไปนี้ก็กำลังจะกระทำสมุดคู่มือที่จะจำหน่ายแก่ประชาชนด้วยราคาอันย่อมเยาว์ และหวังว่าสมุดคู่มือนี้คงจะเสร็จภายในโอกาสอันสมควร

๒. การสะสางพิจารณาแก้ไขประมวลรัษฎากรนั้น จะต้องค่อย

ท่านที่จะไป ความขัดข้องซึ่งท่านผู้แทนราษฎรในเขตจังหวัดนั้นๆ ได้ประสบอยู่ ในการคมนาคมไม่สะดวก ให้กรมสรรพากรเป็นผู้พิจารณาในเรื่องนี้ และให้เชิญผู้แทนกระทรวงทบวงการต่างๆ พร้อมทั้งได้หารือองค์การสาธารณะในบางแห่ง เพื่อฟังความเห็นในเรื่องนี้ และยังได้รวบรวมข้อซึ่งควรจะแก้ไขประมวลรัษฎากรได้บ้างแล้ว จะนำมาเสนอสภาฯ ในเร็ววันนี้ ส่วนในกาลต่อไป ประมวลรัษฎากรจะได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นอย่างไรนั้น ก็จะต้องรอให้เวลาผ่านไปพอสมควร

๓. การสร้างและซ่อมแซมสถานที่ราชการและบ้านพักข้าราชการตามหัวเมือง ซึ่งท่านผู้แทนประสงค์จะให้ได้สร้างและซ่อมแซมตามเวลาอันสมควรนั้น กระทรวงการคลังกำลังวางนโยบายในเรื่องนี้แล้ว

ประธานสภาฯ: กระทู้ต่อไปของพระยาศรีธรรมราช เรื่องการคมนาคม และการสอบสวนโจรผู้ร้าย

พระยาศรีธรรมราช (สงขลา): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ตั้งแต่รัฐบาลมีโครงการ ๑๕ ปี ในการสร้างถนน ความจำเป็นที่จะต้องใช้เงินและคนงานมากขึ้น แต่ปรากฏว่านายช่างที่สามารถยังไม่เพียงพอแก่ความต้องการ จึงขอถามว่า รัฐบาลมีนโยบายจะแก้ไขการเรื่องนี้อย่างไร

๒. ตามหลักการที่ปรากฏแสดงให้เห็นว่า ข้าหลวงประจำจังหวัด

เป็นหัวหน้าวัฒนธรรมในงานทุกแผนกในหัวเมือง ของเขาเป็นความว่า รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรที่จะแยกแผนกการปราบปรามโจรผู้ร้ายออกจากความรับผิดชอบของนายอำเภอและข้าหลวงประจำจังหวัด

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: กระทรวงมหาดไทยขอตอบดังนี้

๑. รัฐบาลกำลังแก้ไขในเรื่องนี้อยู่แล้ว โดยการส่งเสริมการศึกษาวิชาวิศวกรรม เช่นที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่โรงเรียนอาชีพของกระทรวงธรรมการ และที่โรงเรียนของกระทรวงกลาโหม นอกจากนี้ถ้าทะบวงกรมใดต้องการใช้ช่างเป็นการเร่งร้อน ก็ให้จัดให้มีโรงเรียนอบรมวิชาช่างโดยฉะเพาะขึ้นตามกรมต่าง ๆ ชั่วครั้งคราว เช่นที่กรมโยธาเทศบาล กรมชลประทาน และกรมแผนที่ กระทรวงกลาโหม เป็นต้น โดยฉะเพาะนายช่างชั้นอุดมศึกษานั้น ก็ให้มีการสอบแข่งขันเพื่อชิงทุนไปศึกษาในต่างประเทศทุก ๆ ปี ซึ่งหวังว่าคงจะมีจำนวนมากขึ้นเป็นลำดับ

๒. การปราบปรามโจรผู้ร้ายนั้น หาได้แยกออกจากความรับผิดชอบของนายอำเภอและข้าหลวงประจำจังหวัดดังนัยแห่งกระทู้ถามนั้นไม่ ข้าหลวงประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการจังหวัดก็ดี นายอำเภอหรือคณะกรรมการอำเภอก็ดี ยังต้องรับผิดชอบร่วมกันในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักร

พระยาศรีธรรมราช (สงขลา): เวลานี้เป็นความจริงหรือไม่ที่

[illegible]การขาดแคลนนายช่างนั้น ยังไม่มีนายช่าง ควบคุมพอเพียง แก่การงานที่[illegible]ทำอยู่ทุก ๆ สายในเวลานี้

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง[illegible]มหาดไทย: จะกล่าวว่าเป็นความจริงก็ได้ แต่ว่าเรามีวิธีแก้เหมือนกัน ในระหว่างนี้ ก็เราอบรมคนเพิ่มเติมขึ้นเสมอ แต่นายช่างชั้นสูงนั้นไม่พอ เรามีวิธีการจ้างชาวต่างประเทศมา และเราได้ดำเนินการจ้างมาแล้วแล้ว

พระยาศรีธรรมราช (สงขลา): ถ้าเช่นนั้นจะมีทางที่ลดงานบางสายลงไปรวมทำฉะเพาะทางที่มีนายช่างควบคุมพอ เพื่อจะมิให้งานล่าช้า และเพื่อมิให้เงินหมดเปล่าโดยที่ขาดนายงานควบคุม จะได้หรือไม่

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง[illegible]มหาดไทย: เราต้องการเร่งรัดเพื่อจะให้ก้าวเร็ว เรามีวิธีทางที่จะแก้[illegible]อย่างทางสายใดพอที่จะมอบให้คณะกรรมการจังหวัดได้ เราก็มอบให้แล้วใช้นายช่างไปตรวจเป็นครั้งคราว เช่นงานง่าย ๆ เช่นกรุยทางหรือ[illegible]ลูกดิน ไม่เกี่ยวกับเทคนิคเป็นต้น เรามีทางจะแนะนำให้เขาไปทำได้ ก็ให้เขาไปทำ แล้วก็ให้นายช่างไปตรวจเป็นต้น ซึ่งเป็นวิธีช่วยให้การงานเร็วขึ้น ส่วนที่จะตัดถนนให้พอเพียงกับจำนวนนายช่างนั้น จะเป็นการทำให้งานล่าช้าไป ซึ่งเวลานี้เราต้องการความรวดเร็วอยู่แล้ว

พระยาศรีธรรมราช (สงขลา): ในเรื่องการโจรผู้ร้าย ข้าพ-

เจ้าของสำนวนหรือไร่ว่า ในการที่ตำรวจเข้าไปจับกุมผู้ร้ายนั้น เป็นการจับกุมแล้ว งานการไม่ใช่ฝ่ายอำเภอ ส่งตรงไปยังตำรวจ เป็นความจริงดังนี้หรือไม่ ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วจะเรียกว่านายอำเภอเป็นผู้รับผิดชอบได้อย่างไร

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: ความรับผิดชอบร่วมกันนั้นเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรแล้ว เวลานี้ละเพาะการปราบปรามโจรผู้ร้ายสำหรับอำเภอที่ได้มอบให้แก่ตำรวจสอบสวนพิจารณานั้น ทางการตำรวจก็ได้ดำเนินไปโดยตลอด แต่อย่างไรก็ตาม ตำรวจที่อยู่ที่อำเภอนั้นยังเป็นคณะกรมการอำเภออยู่ ก็ยังต้องรับผิดชอบและปรึกษาหารือกันในการที่จะดำเนินการปราบปราม

ประธานสภาฯ: กระทู้ต่อไปของนายเฉลา เตาลานนท์ เรื่องปรับปรุงเสมียนตราอำเภอ และการสอบปลัดอำเภอชั้นจัตวา อักษรเลข ว่าจังหวัด และเสมียนตราจังหวัด

นายเฉลา เตาลานนท์ (ราษฎร): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

๑. เสมียนตราอำเภอเป็นหัวหน้าเสมียน มีงานมาก แต่มีอัตราเงินเดือนเท่ากับเสมียนธรรมดา ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า รัฐบาลมี

ฉโยมายที่จะกล่าวในฐานะเสมียนตราอำเภอ ก็ขอนำความนี้ไปชี้แจงข้างหรือไม่

๓. ระเบียบการลงชื่อปลัดอำเภอชั้นจัตวา อัตราเลข ๒ จังหวัดและเสมียนตราจังหวัดชั้นจัตวาที่มีระเบียบวางไว้ว่าต้องมีเงินเดือนไม่น้อยกว่า ๓๐ บาท จึงเข้าสอบได้นั้น เป็นการกีดกันบุคคลผู้สามารถแต่มีเงินเดือนน้อยเพียง ๒๐ บาท ขอเรียนถามว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะแก้ไขระเบียบที่ว่านี้บ้างหรือไม่

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบดังนี้

๑. การที่เสมียนตราอำเภอต้องมีฐานะและอัตราเงินเดือนเท่ากับเสมียนพนักงานนั้น ก็เป็นโดยนัยแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๙ ซึ่งต้องได้รับเงินเดือนตามชั้น แต่อย่างไรก็ดี โดยตำแหน่งและหน้าที่ของเสมียนตราอำเภอ กระทรวงมหาดไทยก็ได้ส่งเสริมและยกย่องอยู่แล้ว เช่นผู้ที่จะได้รับตำแหน่งเป็นเสมียนตราอำเภอก็ได้เลือกคัดจากเสมียนที่มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญงานในหน้าที่ดีกว่าเสมียนด้วยกัน ถึงเมื่อได้มีฐานะเป็นเสมียนตราอำเภอแล้ว ในการพิจารณาความดีความชอบและการเลื่อนอันดับอัตราเงินเดือน ก็ได้พิจารณาเป็นส่วนหนึ่งต่างหาก มิได้ปะปนกับเสมียนพนักงานอื่น ๆ. นอกจากนั้นสำหรับในการพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอ เสมียนตราอำเภอก็มีสิทธิดีกว่าระ

เสมียนพนักงานอีกด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่าราชูยาตใต้พระบาทเต็มเกล้า
ควรแก่ฐานะและความรับผิดชอบแล้ว

๓. การที่กระทรวงมหาดไทยวางระเบียบคัดเลือกผู้ที่จะเป็นปลัดอำเภอ อักษรเลข จ่าจังหวัด เสมียนตราจังหวัดขึ้นใหม่ว่า ว่าต้องเป็นผู้ที่มีอัตราเงินเดือนไม่ต่ำกว่า ๓๐ บาทนั้น ก็โดยเห็นว่าตำแหน่งดังกล่าวนั้นต้องมีภาระความรับผิดชอบซึ่งต้องติดต่อผูกพันทั้งโดยหน้าที่และโดยทางปกครอง จึงควรจะต้องคัดเลือกจากบุคคลที่สมควรและเคยผ่านงานในหน้าที่มาอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๓ ปี และมีพื้นความรู้ไม่ต่ำกว่ามัธยมปีที่ ๓ ด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์ของราชการและราษฎรรวมกันนั่นเอง

นายเฉลา เตาลานนท์ (ตราด): ข้าพเจ้าชักในข้อ ๑ ว่าในการที่เสมียนตราอำเภอเราถือว่าเป็นหัวหน้าเสมียน แต่ได้รับเงินเดือนเท่ากับเสมียนธรรมดานั้น ในการปกครองเสมียนในอำเภอนั้น เสมียนตราอำเภอจะมีอำนาจปกครองได้อย่างไรในเมื่อมีเงินเดือนเท่ากันเช่นนี้

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: ไม่ได้ยิน ขอให้พูดอีกที

ประธานสภาฯ: เชิญ ท่านพูดอีกที

นายเฉลา เตาลานนท์ (ตราด): คือเสมียนตราอำเภอซึ่งทางราชการถือว่าเป็นหัวหน้าเสมียน แต่ว่าได้รับเงินเดือนเท่ากับเสมียน

[illegible]มาเช่นนี้ ในการควบคุมเสมียนทั้งหลาย ในอำเภอนี้จะเป็นระ-
[illegible]ดีได้อย่างไร

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
[illegible]กไทย: การควบคุมเสมียนในอำเภอนี้ ไม่ใช่เสมียนของอำเภอ
[illegible]ควบคุม เสมียนของก็เป็นเสมียนนั่นเอง ได้ตอบมาแล้วว่าเราได้
[illegible]ามคัดเลือกคนที่มีความสามารถเป็นพิเศษ และอัตราเงินเดือน
[illegible]มากเราก็ให้เงินเดือนสูงกว่าเสมียนในอัตราปกติด้วย

ประธานสภา ฯ: กระทู้ต่อไปของนายศิริ บำเพ็ญอยู่ เรื่องสำ-
[illegible]านะและความเป็นอยู่ของราษฎรจังหวัดชัยนาท เพื่อจัดตั้งสหกรณ์

นายศิริ บำเพ็ญอยู่ (ชัยนาท): ข้าพเจ้าขอถามกระทู้ถามรัฐ-
[illegible]ีร่วมการกระทรวงเกษตราธิการดังต่อไปนี้

จังหวัดชัยนาทเป็นจังหวัดที่สมบูรณ์ด้วยข้าว โดยฉะเพาะในท้องที่
[illegible]วกสิงห์ และอำเภอสรรคบุรี เป็นอำเภอที่มีข้าวมากที่สุด แต่
[illegible]ราไม่สามารถปลดปล่องหนี้สินลงได้ มีแต่พอกพูนขึ้นทุกที ข้าพ-
[illegible]เจ้าขอถามว่า รัฐบาลได้ทราบสำรวจฐานะและความเป็นอยู่ของ
[illegible]ราษฎรเพื่อจัดตั้งสหกรณ์ประเภทหาทุนขึ้นในจังหวัดชัยนาทบ้างหรือไม่

พ.อ. หลวงสฤษฎ์ยุทธศิลป์ รัฐมนตรี: รัฐบาลขอตอบว่า
[illegible]ได้ดำริจะทำการสำรวจฐานะและความเป็นอยู่ของราษฎรจังหวัด
[illegible]ทในราวปลายปีนี้ เพื่อจะเป็นทางพิจารณาจัดตั้งสหกรณ์ต่อไป

ประธานสภาฯ : กระทู้ต่อไปของนายตวงแสง พะยุงพงศ์ เรื่อง ศาลจังหวัดกบินทร์บุรี

ต. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ดังต่อไปนี้

ตามที่ได้มีพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงกบินทร์บุรี เป็นศาลจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๑ แล้วนั้น บัดนี้กาลก็ล่วงเลยมานานแล้ว จึงขอเรียนถามว่า เมื่อใดรัฐบาลจะได้มีโอกาสดำเนินการตามพระราชบัญญัตินั้น

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : รัฐบาลขอตอบว่า กระทรวงยุติธรรมประมาณว่า จะเปิดศาลแขวงกบินทร์บุรีเป็นศาลจังหวัดได้ในราวต้นเดือนตุลาคมนี้

ต. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอซักต่อไปว่าเหตุที่กระทรวงยุติธรรมเปิดศาลช้านี้ ตามที่ข้าพเจ้าเรียนถามมานั้นเท่าที่ทราบว่าเป็นเพราะกระทรวงยุติธรรมไม่ได้งบประมาณอย่างกระทรวงมหาดไทย จึงทำให้ล่าช้า อยากจะขอเรียนถามว่า ทำไมจึงไม่ติดต่อกัน

ประธานสภาฯ : ท่านไปถามอีกกระทรวงหนึ่งซึ่งไม่มีในกระทู้ของท่าน ขอให้ถามใหม่

ต. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอซักต่อไปว่า

การที่รัฐบาลตกลงว่าจะเข้าไปช่วยเหลือชาวนา ข้าพเจ้าขอทราบว่าจะ
ดำเนินเมื่อใดแน่

น.อ. หลวงชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : วันที่ ๒ ตุลาคม

ประธานสภาฯ : กระทู้ต่อไปของนายพุฒเทศ กาญจนเสรีม เรื่อง
ประปรุงราคาสุราของรัฐบาล

นายพุฒเทศ กาญจนเสรีม (ศรีสะเกษ) : กระทู้เรื่องนี้
ข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาฯ : กระทู้ต่อไป ของนายปรีกษ์ แก้วปลั่ง เรื่อง
ช้างย่อน้ำในจังหวัดสุรินทร์

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. เงินที่รัฐบาลขอความเสียสละในวันชาติเพื่อสร้างย่อน้ำนั้น
ได้ทั้งสิ้นเท่าไร

๒. จังหวัดสุรินทร์กันดารน้ำมาก ฤดูแล้งถึงกับเอาผ้าชุบน้ำเช็ด
และต้องต้มน้ำให้เป็นกะถอนเอาน้ำใส่ใช้ดื่มกิน รัฐบาลจะให้
มีสร้างย่อน้ำจังหวัดสุรินทร์เป็นเงินเท่าไร ประมาณจะสร้างย่อน้ำได้
แห่ง จะสร้างที่ตำบลใดบ้าง

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า

๒. เรื่องที่ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยเสนอต่อที่ประชุมเพื่อพิจารณา
เท่าที่เคยได้ในเวลานี้ (เพิ่มเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๔๙๒) ทั้งสิ้น
เป็นจำนวนเงิน ๙๙,๕๔๕.๑๖ บาท

๓. การสร้างบ่อน้ำในจังหวัดสุรินทร์นั้น รัฐบาลได้ขอตั้งงบประมาณไปแล้วเป็นจำนวนเงิน ๑,๕๐๐ บาท สำหรับสร้างบ่อน้ำได้ ๓ บ่อ หากได้เงินมาก็จะได้ดำเนินการต่อไป ส่วนการที่จะสร้างในตำบลใดนั้น จะได้มอบให้จังหวัดไปพิจารณาจัดการ แล้วแต่จะเห็นสมควร

ประธานสภาฯ: กระทู้ต่อไปของนายแก้ว สิงหะคเชนทร์ เรื่อง ไข้ป่าในเขตจังหวัดพิจิตร นายแก้วไม่มา กระทู้ต่อไปของนายพันธ์ มูลศาสตร์ เรื่อง ที่ดินหวงห้ามที่เป็นทำเลเลี้ยงสัตว์

นายพันธุ์ มูลศาสตร์ (สุรินทร์): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ตามที่รัฐบาลได้หวงห้ามที่ดินไว้เป็นทำเลเลี้ยงสัตว์สำหรับสาธารณะมาแล้วนั้น ปรากฏว่ายังแห่งไม่มีเครื่องหมายกำหนดเขตไว้แน่นอน เป็นเหตุให้ราษฎรลุกล้ำเข้าทำนา และยังแห่งที่หวงห้ามไว้เป็นแต่เพียงประมาณเนื้อที่ หาได้รังวัดให้ถูกต้องกับความเป็นจริงไม่ เพราะปรากฏว่าที่หวงห้ามได้กินเนื้อที่นาของราษฎรที่เคยทำมาก่อนแล้ว เช่นในท้องที่อำเภอเมือง และอำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ เป็นต้น

เพราะนอกจากจะทำให้ราษฎรไม่สามารถทำการค้าขาย
ทำการเลี้ยงสัตว์ เพาะปลูกได้ตามปกติแล้ว ยังทำให้ราษฎรไม่
แน่ใจว่าที่ดินที่ตนทำกินอยู่นั้นจะเป็นที่ของตนหรือไม่

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอชี้แจงว่า การสงวนหวงห้ามที่สาธารณะประโยชน์เพื่อเลี้ยงสัตว์นั้น ในทางปฏิบัติ ก่อนประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่รกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๗๘ ได้มีวิธีการประกาศเพื่อราษฎรได้ทราบจำนวนที่ดินที่หวงห้ามตลอดจนอาณาเขตติดต่อและมีทะเบียนเป็นหลักฐานไว้ณที่ว่าการอำเภอท้องที่และศาลากลางจังหวัด เมื่อจากที่ใดได้หวงห้ามไว้แล้วนั้นเป็นที่ซึ่งสาธารณชนมีสิทธิที่จะร่วมใช้ ฉะนั้นถ้าจะมีบุคคลใดบุกรุกแล้วราษฎรต่างก็จะระวังสิทธิของตนโดยร้องเรียนต่อกรมการอำเภอท้องที่ซึ่งมีหน้าที่จะต้องดูแลรักษาตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วข้างต้น แต่ถ้าที่ใดเมื่อปรากฏว่าทางการได้สงวนหวงห้ามไว้เกินกว่าความจำเป็นที่จะใช้ในการเลี้ยงสัตว์ ถ้าถอนสภาพการหวงห้าม เพื่อให้ราษฎรได้ใช้ของท้องประโยชน์ซึ่งจะเกิดประโยชน์มากกว่าแล้ว ทางการก็ได้โดยถอนสภาพการหวงห้ามที่ดิน ๑๐ แปลงในท้องที่ตำบลมหาไชย อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดมหาสารคามเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๒ เป็นต้น นับตั้งแต่ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการ

ตรวจพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกาฯ ฉบับนี้ แล้วเห็นชอบด้วยกับร่างที่กระทรวงมหาดไทยเสนอมา

พ.ศ. ๒๔๙๗ แล้ว การห้วงห้ามที่ดินเพื่อการสาธารณะต้องมี

๑. ต้องมีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ให้ไว้โดยการแน่นอน และมีแผนที่ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกานั้นด้วย

๒. ให้มีทะเบียนไว้เป็นหลักฐาน

๓. ให้มีหลักซีเมนต์หรือหลักไม้ปักแสดงเขตห้วงห้ามไว้ด้วย

ด้วยเหตุนี้กระทรวงมหาดไทยจึงเห็นว่าการที่จะสำรวจสอบเนื้อที่ที่เป็นทำเลเลี้ยงสัตว์ใหม่นั้นจึงยังไม่จำเป็น เพราะการสำรวจตรวจสอบใหม่จะต้องสิ้นเปลืองเงินไปโดยไม่ได้ประโยชน์คุ้มกัน กับในทางปฏิบัติแล้ว เมื่อเกิดเรื่องบุกรุกที่สาธารณะสำหรับเลี้ยงสัตว์กันขึ้น ทางการก็ได้ดำเนินการสอบสวนและพิจารณากันเป็นราย ๆ ไป

ประธานสภา ฯ : กระทู้ต่อไปของหลวงประสิทธินรกรรม เรื่อง เงินอากรค่าน้ำผูกขาดค้าง

หลวงประสิทธินรกรรม (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังดังต่อไปนี้

ได้ทราบว่าเงินอากรค่าน้ำผูกขาดยังเก่า ๆ ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยายังค้างอยู่อีกมาก นายอากรผูกขาดและผู้ค้าประกันยังมิได้จัดการนำเงินไปชำระ จึงขอทราบว่า มีเงินอากรค่าน้ำผูกขาดยังเก่านับจากจำนวน พ.ศ. ๒๔๘๐ ถอยหลังขึ้นไปมีค้างอยู่เท่าใด เงินที่ออกเบี้ยคิดเพียงสิ้นเดือนกรกฎาคม ศกนี้ ค้างอยู่เท่าใด กระทรวงการคลัง

ว่าจะมีนโยบายในการจะว่างตัวจัดเก็บในด้านต่างๆต่อไปอย่างไร และชี้แจงว่าจะมีนโยบายปลดหรือลดหย่อนหนี้ค้างอยู่นี้ให้ประการใดบ้างหรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : กราบเรียนชี้แจงว่า เงินอากรค่าน้ำผูกขาดนับแต่ พ.ศ. ๒๔๘๐ ถอยหลังเข้าไป ฉะเพาะจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีค้างอยู่ในวันสิ้นเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๔๘๓ เป็นเงิน ๑.๘๑๐ บาท เงินค่าดอกเบี้ยสำหรับอากรค่าน้ำที่ค้างตามที่ถามนั้น เรื่องอยู่ทางจังหวัดจะได้สั่งสอบสวนไปแล้วแจ้งให้ทราบภายหลัง ถ้าเร่งรัดจัดเก็บเงินอากรที่ค้าง เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามกฎกระทรวงว่าด้วยวิธีจัดการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๖ ส่วนการปลดหรือลดหย่อนหนี้อากรค่าน้ำผูกขาดที่ค้าง ถ้าจะผ่อนผันให้แก่ผู้รับผูกฉะเพาะท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือฉะเพาะเรือฉะเพาะรายแล้ว ก็จะมีไม่เป็นการชอบธรรมแก่ผู้รับผูกขาดในท้องที่อื่นหรือในท้องที่เดียวกันนั้น ซึ่งได้ชำระเงินอากรค่าน้ำผูกขาดเสร็จสิ้นไปแล้ว

ประธานสภา ฯ : กระทู้ต่อไปของขุนครไกรพิศิษฐ์ เรื่อง การซื้อทอง

ร.ท. ขุนครไกรพิศิษฐ์ (อุตรธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังดังต่อไปนี้

การที่เอาทองมาเก็บไว้ในประเทศนี้จะดีกว่าการฝากเงินไว้ในธนาคารต่างประเทศที่มั่นคงนั้น มีผลดีชั่วต่างกันอย่างไร

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง: รัฐบาลขอตอบว่า การที่เอาทองมาเก็บไว้ในประเทศกับฝากเงินไว้ในธนาคารต่างประเทศที่มั่นคงนั้น ก็มีผลดีทั้งสองอย่าง แต่ว่าผลดีสำหรับอย่างไหนจะมากกว่าอย่างไหนนั้น ต้องสุดแท้แต่เหตุการณ์และโอกาส การเอาทองมาเก็บไว้ในประเทศในขณะที่เหตุการณ์เกี่ยวแต่ตลาดเงินของโลกไม่ปกตินั้น ก็ย่อมมีผลดี เพราะทองเป็นโลหะที่มีค่ามั่นคง เป็นที่นิยมทั่วโลก ส่วนการฝากเงินไว้ในธนาคารต่างประเทศที่มั่นคงนั้น ก็มีประโยชน์ที่หยิบฉวยไปจ่ายได้ทันท่วงที และได้ดอกเบี้ยอย่างเล็กน้อย แต่ปัญหามีว่า เมื่อฝากไว้ในธนาคารต่างประเทศแล้วก็ต้องฝากเงินตราของประเทศนั้น และเงินตราของประเทศนั้นก็อาจที่จะมีการลดลงจากค่าของโลหะทองคำก็เป็นได้ ผลดีมีด้วยกันทั้งสองอย่าง แต่ว่าจะเลือกเอาแต่อย่างใดอย่างหนึ่งแต่ทางเดียวนั้นไม่สมควร เหตุฉะนั้นทุนสำรองเงินตราของประเทศไทยณขณะนี้จึงได้จัดวิธีทั้งสองอย่าง คือว่ามีทั้งทองคำและมีทั้งเงินฝากไว้ในธนาคารต่างประเทศ

ร.ท. ขุนศรไกรพิศิษฐ์ (อุดรธานี): ข้าพเจ้าขอซักต่อไปว่า การที่รัฐบาลซื้อทองมาไว้ในประเทศนี้ ถ้าในเวลาที่เหตุการณ์

ฉกเฉิน รัฐบาลจะยอมให้ทำไปไม่ได้ รัฐบาลไม่มีอำนาจที่จะ
ส่งเงินออกไปนอกประเทศ รัฐบาลได้คิดการป้องกันเช่นนี้หรือเปล่า

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ที่ทองที่ซื้อมานั้นก็อยู่ในสตรองรูม ก็อยู่ในเซฟซึ่งแข็งแรง ไม่มีใครเอาไปได้

ร.ท. ขุนศรไกรพิศิษฐ์ (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าขอซักต่อไป ข้าพเจ้าเคารพรัฐบาลที่สุด ในการที่ซื้อทองมาไว้ในประเทศนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนถามต่อไปว่า ในเมื่อไม่มีเหตุการณ์ฉุกเฉินอะไร รัฐบาลก็เป็นรัฐบาลอยู่ แต่ว่าเมื่อมีเหตุการณ์ฉุกเฉินคณะรัฐบาลหรือผู้ใดก็ตาม จะเอาเงินนี้ออกไปนอกประเทศได้หรือไม่

ประธานสภา : ไม่ใช่ถามนี่ท่าน ท่านถามให้ถูกต้อง

ร.ท. ขุนศรไกรพิศิษฐ์ (อุดรธานี) : ก็มีอะไรเคลื่อนอยู่ถึงถามนี่ ถ้ามีเหตุการณ์ฉุกเฉินอะไรขึ้น ก็เกิดการปฏิวัติเช่นนี้ขึ้นต้น จะมีใครเอาทองออกไปนอกประเทศ

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ถ้าหากว่ามีการเปลี่ยนรัฐบาลใหม่แล้ว รัฐบาลนี้ก็ไม่รับรองนโยบายของรัฐบาลต่อไปไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเราเอาเก็บไว้ในเซฟที่แข็งแรงเช่นนี้แล้ว ตามปกติจะเอาไปไม่ได้ ถ้าเอาไปขายก็ต้องเปลี่ยนนโยบายของรัฐบาล

น.ท. ชุบ เศรษโกรฬิศฏี (ชุมพร ๒ นายกรัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าคัดค้านว่า เซฟนั้นแน่นอนและมั่นคงอยู่แล้ว แต่บุคคลที่ใช้เซฟนั้น รัฐบาลรับรองหรือไม่ว่าจะไม่ใช้ออกไปโดยอำนาจพลการของรัฐบาล

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง: คือการเก็บทองเราได้ทำเหมือนอย่างเก็บเงินหรือธนบัตร ซึ่งเป็นระเบียบของกระทรวงการคลังมีมานานแล้ว หมายความว่ามีทั้งห้องใน มีทั้งห้องนอก มีทั้งกรรมการ มีลูกกุญแจหลายดอก นี่เขาทำกันมาหลายชั้น อย่างนี้

ประธานสภา ฯ: หมดวาระกระทู้ ต่อไปนี้ข้าพเจ้าได้รับญัตติจากรัฐบาล ขอเปลี่ยนระเบียบวาระ คือให้ยกเอาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในพระราชอาณาจักร และร่างพระราชบัญญัติป้องกันภัยทางอากาศ ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ขึ้นพิจารณาก่อน นี่ทางรัฐบาลขอเสนอขึ้นมา เรื่องนี้นายฟน ฯ จะว่าอย่างไร เรื่องของท่านยังค้างอยู่เมื่อคราวก่อนนี้

นายฟน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา): ไม่ขัดข้อง

ประธานสภา ฯ: เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๔๘๒ ของรัฐบาล

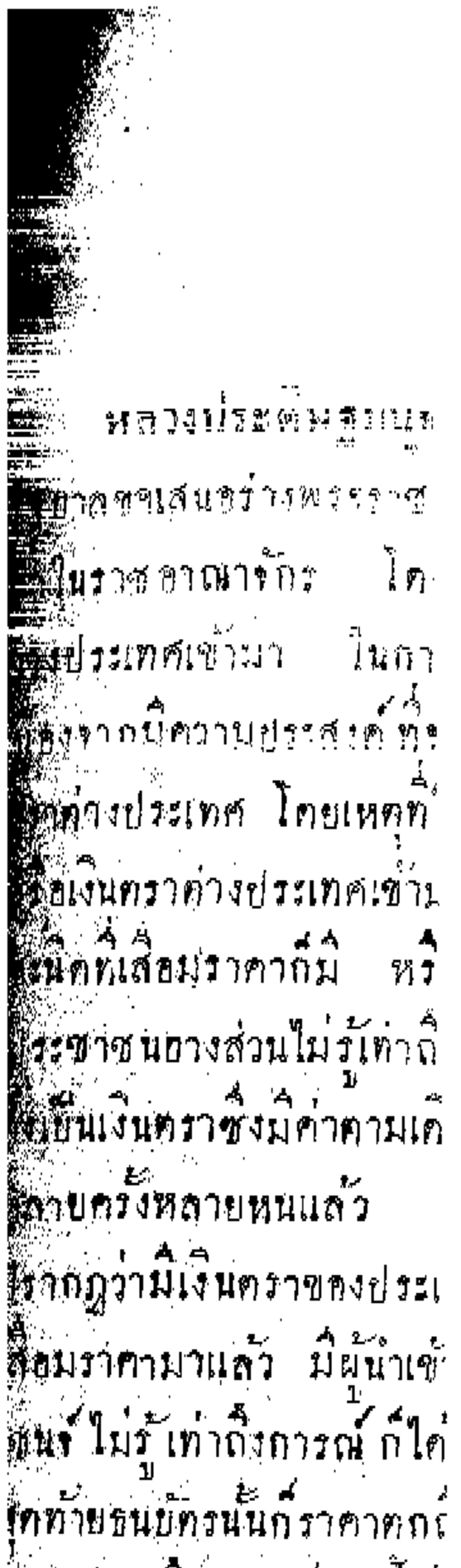

หลวงประ
ราชอาณาจักร ใค
ประเทศเข้ามา ในกา
จากนิความประสงค์ที่จะ
ต่างประเทศ โดยเหตุที่
เงินตราต่างประเทศเข้าม
นี้ที่เสียมราคาก็มี หรื
ราชาชนบางส่วนไม่รู้เท่าถึ
เงินตราซึ่งมีค่าตามเด
ลายครั้งหลายหนแล้ว
ปรากฏว่ามีเงินตราของประเ
สียมราคามาแล้ว มีผู้นำเข้
ชนย์ไม่รู้เท่าถึงการณ์ก็ได้
ใบท้ายธนบัตรนั้นก็ราคาตก
การณ์ หรือว่าในเวลานี้ก็
ขาได้ใช้วิธีควบคุมเงินตรา
ทางรัฐบาล และธนบัต
กฎหมายห้าม หมายความว่
ธนบัตรนั้นก็ใประยาคอยู่ในปร

ทลวงประเพณีธรรมเนียม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะ
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้า
มาในราชอาณาจักร โดยมีหลักการว่า เพื่อควบคุมการนำเงินตรา
ของประเทศเข้ามา ในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ก็
เพื่อมิให้มีความประสงค์ที่จะค้ำจุนรักษาธนบัตรหรือเงิน
ตราต่างประเทศ โดยเหตุที่ในเวลานี้ย่อมเป็นที่ปรากฏกันอยู่ว่ามีธนบัตร
หรือเงินตราต่างประเทศเข้ามา ซึ่งๆ ที่เงินตรานั้นบางทีก็เป็นเงินตรา
ที่เสื่อมราคาก็มี หรือเป็นเงินตราซึ่งเขาไม่ใช้เสียแล้วก็มี ซึ่ง
ประชาชนบางส่วนไม่รู้เท่าถึงการณ์นั้น ก็หลงไปคิดว่าเงินตรานั้นๆ ยัง
เป็นเงินตราซึ่งมีค่าตามเดิม ในเรื่องนี้ได้ปรากฏถึงความเสียหายมา
หลายครั้งหลายหนแล้ว ในสมัยเมื่อก่อนเปลี่ยนการปกครองก็เคย
ปรากฏว่ามีเงินตราของประเทศหนึ่ง เวลานั้นเงินตราของประเทศนั้นได้
เสื่อมราคามาแล้ว มีผู้นำเข้าในประเทศไทย และผู้ที่หวังจะเล่นเอ็กซ์-
เชนจ์ไม่รู้เท่าถึงการณ์ก็ได้เล่นธนบัตรของประเทศนั้นเข้า และผล
ที่ท้ายธนบัตรนั้นก็ราคาตกถึงศูนย์ นี่เป็นเพราะประชาชนไม่รู้เท่าถึง
การณ์ หรือว่าในเร็ว ๆ นี้ก็มีเงินตราของบางประเทศ ซึ่งประเทศนั้น
ก็ได้ใช้วิธีควบคุมเงินตรา หมายความว่าการแลกเปลี่ยนนั้นจะต้อง
ผ่านทางรัฐบาล และธนบัตรของเขามาระบาดอยู่ และประเทศเขาก็
ได้ห้าม หมายความว่าธนบัตรออกมาแล้วจะกลับเข้าไปอีกไม่ได้
ธนบัตรนั้นก็ไประบาดอยู่ในประเทศต่างๆ และประชาชนผู้รู้เท่าไม่ถึง

เหตุต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งซึ่งทำให้รัฐบาลรู้สึกว่าประชาชนผู้ซึ่งไม่รู้เท่าถึงการณ์นั้นก็จะถูกผู้ซึ่งหากินในทางนี้หลอกลวงขาย ถึงอยู่เรามีกฎหมายอาญาที่จะคุ้มครองในบางส่วนได้ แต่เพียงเท่านั้นเรายังห้ามของต้องห้ามทั้งหมดไม่ เราควรที่จะตัดต้นไฟเสีย หมายความว่าอย่าให้ของนั้นเข้ามาในประเทศนี้ ถ้าเข้ามาได้แล้วจึงจะไปตามจับกุมเอาตัวผู้ที่นำของนั้นเข้ามาได้ ซึ่งเป็นการยากมาก ดังที่ได้กล่าวมาแล้วไม่เป็นผู้ซึ่งทำการในธนาคาร ไม่ได้เสียภาษีอย่างธนาคารแต่นำธนบัตรเข้ามา หรือนำเงินตราเข้ามา แล้วมาทำการแลกเปลี่ยน ที่ธนาคารซึ่งเป็นผู้เสียภาษีเงินได้ จึงเป็นผู้เสียเปรียบ เหตุฉะนี้จึงเป็นการจำเป็นจะต้องคุ้มครองธนาคารซึ่งได้เสียภาษีธนาคาร แล้วมิให้ผู้ซึ่งมิได้เสียภาษีในเรื่องนี้มาทำการแข่งขัน

ในการที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอให้ท่านทั้งหลายเข้าใจเสียด้วยว่า รัฐบาลไม่มีความประสงค์จะควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เหมือนดังที่ในต่างประเทศเขาทำกัน เหตุฉะนี้เราจึงได้ควบคุมแต่ในการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาเท่านั้น ส่วนการนำเงินออกเรายังไม่ได้ควบคุม ดังอย่างหนึ่งก็ขอชี้แจงให้เห็นเสียด้วยว่า ในเรื่องนี้ก่อนที่จะได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มา ทางกระทรวงการคลังได้เชิญพ่อค้าบางคนมาปรับความเข้าใจว่า ในการที่เราจำเป็นจะต้องร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ไม่ได้มีความประสงค์ที่จะทำการ

ประกาศหรือทำความตกลงให้แก่ประเทศใดประเทศหนึ่งเลย หากแต่เป็นความประสงค์ที่จะช่วยคุ้มครองประชาชนมิให้ผู้ซึ่งเอาเปรียบในทางฉวยโอกาสที่จะเอาเปรียบได้อีกต่อไป พระราชบัญญัตินี้ไม่เกี่ยวข้องกับการที่จะห้ามนำเงินตรา ห้ามการซึ่งจะเป็นไปตามวิสัยปกติ ธรรมดาที่จะมีการแลกเปลี่ยนกันแล้วก็ขอให้ทำการในทางที่ถูกทาง เช่นผ่านทางธนาคารเป็นต้น และเมื่อได้พยายามทำความเข้าใจกับพ่อค้าผู้มีส่วนได้เสียแล้ว จึงได้เสนอเรื่องนี้มายังสภาฯ และเรื่องนี้เห็นว่าเป็นเรื่องด่วน สมควรที่สภาฯ จะได้รีบพิจารณา เนื่องด้วยสถานะการณ์ของโลกมีสภาพผันแปรอยู่เสมอ และอาจจะมีเงินตราต่างประเทศซึ่งเป็นเงินตราอันเสื่อมราคาหรือเป็นเงินตราที่เขาเลิกใช้เสียแล้วนั้น นำเข้ามาระบาด จึงหวังว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคงจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป.

๑๖:๑๒ น.

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน): ความจริงร่างพระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าก็ไม่ได้คัดค้านหลักการ แต่ว่าข้าพเจ้ายังข้องใจอยู่เป็นอันมาก คือเกี่ยวกับจังหวัดแม่ฮ่องสอนซึ่งเป็นจังหวัดชายแดนติดต่อกับประเทศพะม่า และจังหวัดนี้ทั้งจังหวัดเกือบจะเรียกว่ามีการใช้เงินต่างประเทศ คือ เงินพะม่าและอินเดียเป็นส่วนมาก ๙๐ เปอร์เซ็นต์ การซื้อขายเป็นการยังคับอยู่ในตัวที่จะต้องทำเช่นนั้น คือจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัดที่เสียงตัวด้วยการซื้อขายไม่ซับซ้อนสักนิด และการขายจำเป็นจะต้องไปขายเป็นเงินพะม่าหรือเงินอินเดีย ที่ตลาดมอระแมน ที่นี่

ทางไม่ให้เงินตราของต่างประเทศออกไปนอกราชอาณาจักรตามธรรมดา เมื่อได้เงินมาแล้วก็นำเอาเงินตราของพะม่านั้นเข้ามาขายซึ่งกันตามธรรมดา ถ้าหากว่าจะห้ามการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาเช่นนี้แล้วข้าพเจ้าสงสัยว่าจะเป็นการเดือดร้อนแก่ราษฎรมาก และในเวลานี้มีไม่อยู่ไม่น้อยในราว ๒ พันตัน ราคาเป็นเงินหลายแสนบาท ถ้าหากว่าพระราชบัญญัตินี้ออกไปแล้วราคาไม้จะตกลงไปมากทีเดียว พวกพ่อค้าไม้จะตกใจกันมาก นี่ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง เงินทองที่อยู่ที่แม่ฮ่องสอนนั้นเป็นเงินพะม่ามากที่สุด ถ้าหากว่าพระราชบัญญัตินี้ออกไปแล้วจะเป็นการลำบากอย่างยิ่ง ฐานะการเงินจะไม่เรียบร้อย ข้าพเจ้าจึงอยากจะทราบว่ารัฐบาลมีนโยบายอย่างไรบ้างที่จะยึดเข้าในเรื่องนี้

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง: คือเมื่อพูดกันตามหลักแล้ว จังหวัดแม่ฮ่องสอนก็อยู่ในราชอาณาจักรไทย ความจริงนั้นควรจะใช้เงินตราของไทยมาเสียนานแล้ว ส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัดชายแดน และมีการค้าขายต่อกับประเทศพะม่านั้น ราคาแห่งไม้ซึ่งนี้ก็อาจที่จะกำหนดกันเป็นราคารู้ก็ได้ พระราชบัญญัตินี้ขอนี้ห้ามไม่ให้นำแต่เงินเข้ามา แต่ว่าไม่ได้ตัดสิทธิของผู้ซึ่งรัฐบาลเห็นสมควรที่จะให้เป็นผู้นำเงินตราต่างประเทศเข้ามา จะเห็นได้จากมาตรา ๔ อนุมาตรา ข. ซึ่งได้เตรียมทางที่จะป้องกันไว้แล้ว นอก

ข้าพเจ้าเห็นว่าการนี้ บุคคลอื่นใดที่แสดงให้เห็นเพื่อใช้ธนาคารสั่งจะนำเงินตราต่างประเทศเข้ามา นี่เราก็อนุญาตให้ใช้เหมือนกัน

๑๖.๐๕ น.

นายทองดี จันทรกุล (ราชบุรี): ท่านพระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าได้พิจารณาและสนใจและก่อนที่รัฐบาลจะเสนอเข้ามาแล้วด้วยซ้ำ ข้าพเจ้าเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่เดียว ควรจะมีกฎหมายนี้มาบานแล้วด้วย ทั้งนี้มีข้อเท็จจริงหลายข้อที่เกี่ยว ข้าพเจ้าก็ได้ที่เกี่ยวว่าในจังหวัดราชบุรีก็มีการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาซื้อขายกัน ทำให้การเงินของเราอาจจะเสียหายไปด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าสภาฯ นี้น่าจะเข้าใจที่จะต้องรักษาสมรรถภาพของประเทศไทยเรา เพื่อประโยชน์แห่งการคลังและการเงินของประเทศเรา และเพราะอย่างยิ่งอันเกี่ยวกับสถานะการณ์อันเราควรจะมีระวังเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้น่าจะรับหลักการ และข้าพเจ้าขอสนับสนุนอย่างจริงใจ และขอเสนอให้ลงมติ

นายสรอย ณลำปาง นายสุวิชช พันธเศรษฐ รับรอง

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน): ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไป เพราะยังมีข้อข้องใจอยู่อีกมาก

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าจะให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไปขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๔ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๓ คน

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมลงมติวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องด่วนตามที่ได้แถลงมาแล้ว จึงขอเสนอให้พิจารณาวาระเดียว

ประธานสภาฯ : ทางรัฐบาลขอให้ที่ประชุมนี้พิจารณาวาระเดียว เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาฯ : ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๔๙๒

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจำกัดระเบียบการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามา

พระราชบัญญัติ ฯ ฉบับนี้ ให้ตัดข้อความที่ว่า "ที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร" ออกเสีย

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วย

เลขาธิการสภา ฯ : มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๔๘๒"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๑๖.๑๗ น.

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน): มาตรานี้ข้าพเจ้าขอแปรญัตติคือขอยกเว้นอยู่แห่งหนึ่งคือจังหวัดแม่ฮ่องสอน ข้าพเจ้าขอแปรญัตติให้ใช้เมื่อพ้น ๖๐ วันไปแล้ว คือข้าพเจ้าพิจารณาดูถ้วนแล้วเห็นว่าจะกระทบกระเทือนเป็นอันมาก เวลานี้สักเราก็กำลังสงครามอยู่แล้ว ถ้าหากเราออกพระราชบัญญัตินี้ไปแล้ว ราคาไม่สิ่งก็จะตกไปอีกเป็นอันมาก และข้าพเจ้าคิดว่าการเงินของเราจะลำบาก ซึ่งท่านรัฐมนตรีไม่ได้ชี้แจงว่าเราจะมีทางแก้ไขได้อย่างไรบ้าง ท่านสนอวิธีการแก้นิดเดียวในมาตรา ๔ ข้าพเจ้าคิดว่าจะจัดไปไม่ได้ทัน

ท่วงที ขอชี้แจงเรื่องนี้ก่อนนี้แล้ว ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าการที่ทางรัฐบาลเงินอย่างลำบากเหลือเกิน ความจริงอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าเมื่อกี้ นี้ข้าพเจ้าพูดเพื่อให้เห็นพ้องกับการแปรญัตติ แม้ข้องสอนอยู่ในราชธานีฉะจังหวัดไทย ควรจะปฏิบัติการให้เป็นอย่างเดียวกัน เช่นนี้ข้าพเจ้าคิดว่าจังหวัดแม่ฮ่องสอนเราไม่เป็นอย่างนั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลจะให้เงินของไทยเราไปซื้อเงินพะม่าหรืออะไรเหล่านั้นเสียแล้ว แต่นี่เพราะรัฐบาลไม่มีเงินพอที่จะใช้จ่ายได้ และอีกอย่างหนึ่งพ่อค้าไม่มีเงินพอที่จะทำ ต้องไปกู้เงินพะม่ามาซื้อหนึ่งหลายแสนบาท รัฐบาลไม่ได้จัดตั้งสหกรณ์หรืออะไรช่วยเหลือพ่อค้าไม่เลยปล่อยทิ้งไว้ เมื่อเป็นเช่นนี้ฐานะการเงินควรจะสนับสนุนให้เขาดีขึ้น คือเปิดโอกาสให้เขาได้แลกเปลี่ยนหรือสับเปลี่ยนเสียให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน คือยกเว้นจังหวัดแม่ฮ่องสอนให้ใช้หลังจาก ๖๐ วันไปแล้ว

นายสิทธิ์ วณิสอน นายธวัช สุประภาตะนันทน์ รับรอง

ประธานสภาฯ: ท่านแปรญัตติว่าอย่างไร จะเขียนอย่างไร

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน): ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่จังหวัดแม่ฮ่องสอนให้ใช้เมื่อพ้นกำหนด ๖๐ วัน

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามร่างที่รัฐบาลเสนอมาขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๙ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการ-

สอนเสนอ ชวใด ไปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๘ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันตกลงให้เป็นไปตามร่างของรัฐบาล

เลขาธิการสภาฯ: มาตรา๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้นำเงินตราต่างประเทศเข้ามา เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

แต่ว่าบุคคลใด ๆ ที่เข้ามาในราชอาณาจักร จะนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาพร้อมกับตนเพื่อใช้เองตามจำนวนที่พอสมควรก็ได้ แต่ต้องไม่เกินที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด

บุคคลที่เดินทางผ่านราชอาณาจักร คือมิตั๋วที่ได้จำหน่ายโดยชอบ สำหรับเดินทางเข้าในราชอาณาจักรแล้วออกไปต่างประเทศภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ต้องสำแดงว่ามีเงินตราต่างประเทศเท่าใดในขณะที่เข้าในราชอาณาจักร และต้องแสดงให้เป็นที่พอใจพนักงานศุลกากรในขณะที่จะออกนอกราชอาณาจักรว่าจำนวนเงินที่ได้นำเข้ามานั้นมิได้ลดน้อยลงไปเป็นจำนวนเกินกว่าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดตามความในวรรคก่อน

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : สำแดง" นั้นขอแก้เป็น "แสดง" "ต้องแสดงว่า...." ให้เป็นแสดงเสียให้หมือนกัน

ในเรื่องเดียวกันนี้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี): มาตรา ๑ ไม่เพิ่ม "ในราชอาณาจักร" หรือ

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง: เพิ่มก็ได้ ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ: มาตรา ๑ มีการเพิ่มว่า "ห้ามไม่ให้นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร" แล้วก็ "เว้นไว้แต่..." เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

เลขาธิการสภาฯ: มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีอำนาจอนุญาตให้บุคคลต่อไปนี้ นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาได้ ตามจำนวนที่รัฐมนตรีเห็นสมควร คือ

(ก) ธนาคารใดๆ ที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการธนาคาร พุทธศักราช ๒๔๘๐ และ

(ข) บุคคลอื่นใดที่แสดงให้เป็นที่พอใจรัฐมนตรีว่ามีเหตุผลสมควรที่จะนำเงินตราต่างประเทศเข้ามา

นายบุญศรี วิลัยรัตน์ (เชียงราย): ข้าพเจ้าขอแปรญัตติในข้อ ข. ขอเพิ่มความว่า "หรือเจ้าพนักงานที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง" ทั้งนี้เพราะเหตุว่าในจังหวัดภาคพายัพเป็นส่วนมากเราติดต่อกับเขตต่างประเทศ ถึงผู้แทนแม่ข่ายจะลงต่อสภาฯ แล้วเมื่อกัน โดยนะเพาะจังหวัดเชียงรายก็มีเงินเหรียญต่างประเทศสองชนิด คือเงิน

เหรียญชัยนุชนครเขื่อนเพชรยุทธ์ [illegible]
เปลี่ยนอยู่เสมอ หากแม้นว่าข้าศึกแต่เพียงรัฐมนตรีเข้ามาพิจารณา
ก็ควรจะให้เข้ามาได้หรือไม่แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าจะเป็นภาระแก่ยรรดา
ราษฎรชายแดนเป็นอันมาก เพราะจังหวัดชายแดน เช่น เชียงราย
ก็ดี เชียงใหม่ก็ดี แม่ฮ่องสอนก็ดี เป็นจังหวัดที่ไกล การคมนาคม
ก็ไม่ค่อยสะดวก เพราะฉะนั้นจึงขออำนาจให้เจ้าพนักงานมีอำนาจอีก
ชั้นหนึ่งหนึ่ง

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ผมคิดว่าท่านผู้แทนเสนอนั้นไม่ขัดข้อง รับให้แปรญัตติได้

ประธานสภาฯ : เอาแต่ละเพาะข้อนี้ก่อน รัฐบาลไม่ขัดข้องในการแปรญัตตินี้ "บุคคลใดที่แสดงให้เป็นที่พอใจรัฐมนตรี หรือเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้ง" หรือว่าอย่างไร

นายบุญศรี วิสยรัตน์ (เชียงราย) : เมื่ออ่านแล้วได้ความดังนี้ "และ (ข) บุคคลอื่นใดที่แสดงให้เป็นที่พอใจรัฐมนตรี หรือเจ้าพนักงานที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง ว่ามีเหตุผลสมควรที่จะนำเงินตราเข้าประเทศเข้ามา"

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ขัดข้อง

ประธานสภาฯ : อ่านว่า "บุคคลอื่นใดที่แสดงให้เป็นที่พอใจรัฐมนตรี หรือเจ้าพนักงานที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง ว่ามีเหตุผลสมควร .."

เจ้าพนักงานรัฐมนตรีแต่งตั้งนี้ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้เพิ่มขึ้นได้

นายทองม้วน อัตถากร (มหาสารคาม): ในมาตรา ๔ นี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอแปรญัตติ ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีเห็นด้วย ข้าพเจ้าจะขอเสนอ คือว่า ในบรรทัดที่ ๒ มาตรา ๔ ใคร่ขอเติมคำว่า "และชนิด" หลังคำว่า "ตามจำนวน" คืออ่านได้ความว่า "ตามจำนวนและชนิดที่รัฐมนตรีเห็นสมควร" ที่ข้าพเจ้าแปรญัตติเช่นนี้ก็เพราะเหตุว่า เงินตราย่อมมีหลายชนิด และบางชนิดอาจขาดความเชื่อถือแล้วก็ได้ และบางชนิดอาจมีหลักทรัพย์ประกันไม่เป็นที่เพียงพอก็ได้ ก็จะได้ให้รัฐมนตรีกำหนดและอนุมัติเป็นชนิด ๆ ไป ถ้าหากท่านรัฐมนตรีเห็นด้วย ข้าพเจ้าก็จะขอแปรญัตติ

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง: คือเรื่องนี้ได้คิดแล้ว การที่จะกำหนดนั้นเราจะต้องกำหนดเป็นค่าตามราคาเงินของเรา ถ้าขืนไปกำหนดชนิดเข้าแล้วเราก็อาจจะถูกกล่าวหาได้ว่าเราลำเอียงไปทางโน้นทางนี้ ความจริงนโยบายของเราประสงค์ความเป็นกลางอย่างยิ่ง ขอให้คงไว้อย่างนี้จะดีกว่า อย่าให้ระบุว่าชนิดไหนเลย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี): ที่ผู้แทนเชียงรายได้ขอแปรญัตติแล้วนั้นทำให้ข้าพเจ้าสงสัยว่า แม้ว่าได้เติมขึ้นเช่นนั้น

ซึ่งก็จะไม่ได้ผลตามที่มุ่งแต่ประสงค์ คือความมุ่งหมายของคนเขียนที่เขียนกันได้แล้ว ถ้าแม้นมีอนุมาตรา ขึ้นแล้วก็น่าจะได้แก้ซึกในวรรคหนึ่งข้างต้นเสียด้วย เพราะว่าวรรคหนึ่งข้างต้นได้เขียนไว้ว่า "ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลต่อไปนี้นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาตามจำนวนที่รัฐมนตรีเห็นสมควร" เพราะฉะนี้การอนุญาตนั้นรัฐมนตรีเป็นผู้อนุญาต แต่ทว่าอนุมาตรา

แม้ว่าบุคคลอื่นใดที่แสดงให้เป็นที่พอใจรัฐมนตรี หรือว่าแสดงให้เป็นที่พอใจของเจ้าพนักงานที่รัฐมนตรีแต่งตั้งแล้วการแสดงเช่นนี้ก็ยังจะเข้ามาไม่ได้ จนกว่าจะได้รับอนุญาตตามวรรคแรก เพราะฉะนั้นการแก้ในเรื่องนี้ ขอเสนอให้รัฐบาลและผู้แทนเชิญรายพิจารณาในประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งคือว่า ในการเขียนกฎหมายนั้น เมื่อเราไม่มีคำนิยามศัพท์คำว่า "รัฐมนตรี" ไว้แล้ว การที่จะเขียน "รัฐมนตรี" ลอย ๆ เช่นนี้จะเป็นการถูกต้องหรือไม่ นี่ประเด็นหนึ่ง อีกประเด็นหนึ่ง การนำเงินตราต่างประเทศเข้ามา ขอเติมคำว่า "ในราชอาณาจักร" เช่นเดียวกันกับมาตราก่อน ทั้ง ๓ ประเด็นนี้ขอเสนอให้พิจารณา

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง: คือถ้าจะไปเติมในวรรคหนึ่งแล้ว จะทำให้เจ้าพนักงานไปอนุญาตให้แก่ธนาคารด้วย ซึ่งความประสงค์นั้น สำหรับธนาคารต้องการที่จะให้รัฐมนตรีเป็นผู้ที่ให้อนุญาต ส่วนสำหรับบุคคลอื่นนั้นจะผ่อนผันไปให้

เจ้าพนักงานอนุญาต นั้นก็ไม่ชัดอีกนั่นแหละ ในการที่จะทำให้ ถ้าเขียนอย่างนี้แล้ว ผลนั้นไม่ได้ ขอเสนอเพื่อรัฐบาลแก้ไขถ้อยคำ ที่จะเสนอให้ผู้แทนเชียงรายซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องแก้ไขก็ได้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี): ท่านรัฐมนตรีคลังได้เน้นชี้ให้เห็นด้วยในเรื่องที่ว่า การอนุญาตสำหรับบุคคลอันใดจะผ่อนผันให้เข้าพนักงานอนุญาตได้ คือเข้าพนักงานของรัฐมนตรีแต่ฝ่ายเดียว แต่ถ้าเขียนอย่างนี้แล้ว ผลนั้นไม่ได้ ขอเสนอเพื่อรัฐบาลแก้ไขถ้อยคำที่จะเสนอให้ผู้แทนเชียงรายซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องแก้ไขก็ได้

๑๖.๒๕ น.

นายบุญศรี วิลัยรัตน์ (เชียงราย): สำหรับข้าพเจ้าเองข้าพเจ้ามีความเห็นไม่ตรงกับที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติซึ่งกรุณาแนะนำมาเพราะเหตุอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้อภิปรายไปแล้วเมื่อกี้ ในข้อ ข. เรามุ่งแต่จะเพาะบุคคลซึ่งจะเอาเงินเข้ามาในราชอาณาจักร คือเงินของต่างประเทศ แล้วเอาเข้ามาใช้จ่ายแลกเปลี่ยนแก่ราษฎรชาวแคนเขตต์ไทยของเรา เมื่อเช่นนี้เป็นการยกเว้นฉะเพาะเจ้าพนักงานที่รัฐมนตรีจะได้ตั้งขึ้น ฉะเพาะข้อ ข. นี้เท่านั้น หากเราจะใส่แก้มาตรา ๔ ข้างต้น จะกินความถึงข้อ ก. ด้วย ข้อ ข. นี่เป็นข้อยกเว้น เพราะฉะนั้นตามที่ได้กราบเรียนแล้วเมื่อกี้ก็เห็นว่าเป็นข้อความที่รัดกุมดีแล้ว

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง:

เมื่อข้าพเจ้าได้ยินท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพูดเมื่อวานนี้ ก็ได้ความว่าในร่างพระราชบัญญัตินี้มีข้อความอยู่ ๒ อย่าง คือว่า ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรหรือพนักงานของรัฐมนตรีแต่งตั้ง ส่วนจำนวนที่ว่าจะกำหนดว่าบุคคลนั้นนำเข้ามาได้เท่าไรอย่างไรเท่าไร ก็ให้ไปอยู่ที่รัฐมนตรีตามความในวรรค ๑ แต่ทั้งนี้จะเอาอย่างไหนทางรัฐบาลไม่มีความขัดข้องประการใด ขอแต่ว่าให้เราได้มีการควบคุมในการเอาธนบัตรเข้ามานี้ ส่วนถ้อยคำที่จะเติมให้ชัดนั้นข้าพเจ้าไม่มีความขัดข้องดังที่ได้แถลงแล้ว เพราะฉะนั้นจะเติมคำว่า "นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร" ก็ไม่ขัดข้อง

ส่วนคำว่า "รัฐมนตรี" นั้น ความจริงก็หมายถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอยู่แล้ว แต่ระเติมให้ชัด ใส่คำว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง" ทุก ๆ แห่งก็ไม่ขัดข้อง

ประธานสภา ฯ: ตามที่ท่านรัฐมนตรีขอกว่าถ้าที่ประชุมนี้ปรารถนาก็อาจจะเติมคำในมาตรา ๔ ว่า ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลต่อไปนี้นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร ให้เติมคำนี้เข้าไป ถ้ามีผู้ใดประสงค์จะเติมก็เติมได้

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์ธานี): ในการเติมข้อความในร่างพระราชบัญญัติให้ชัดเจนขึ้นจนเป็นที่สมความประสงค์ของผู้แทนเขียงรายนั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นว่ายังไม่สมควรเติมในที่นี้ ควรจะ

[illegible] ซึ่งข้าพเจ้า
เห็นว่าถ้าจะเพิ่มใส่ [illegible] ก็ต้องเติมทั้งสองมาตรา คือ
มาตรา ๓ และมาตรา ๔ เพราะฉะนั้นเราควรจะไปเติมในมาตรา ๖ ดี
กว่า แทนที่จะเติมทั้งสองแห่งนั้น

ประธานสภาฯ : เอาแต่คำนิดก่อนท่าน คำว่า "นำเข้ามาในราชอาณาจักรได้" นี่ไม่มีใครพูดแล้ว ทางรัฐบาลเห็นควรว่าเติมแล้ว ถ้าไม่มีใครขัดข้องข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้เติมได้

ที่นี้ข้อ ข. ท่านายทองอินทร์ฯ เสนอ ผู้แทนเสียงรายเขาไม่เห็นด้วย เขายอกว่าที่เขาเติมนี่เป็นที่เข้าใจแล้ว นายทองอินทร์ฯ จะมีความเห็นอย่างไร แต่นายทองอินทร์ฯ ไม่มีความเห็น ถ้าไม่มีใครมีความเห็นอย่างไรข้าพเจ้าจะได้ผ่านไป

๑๖.๑๓ น.

นายอำไพ อิศรางกูร ณอยุธยา (สิงห์บุรี): ในมาตรา ๑ ข. นี้ ข้าพเจ้ายังสงสัยคำว่า "นำเงินตราต่างประเทศเข้ามา" เงินตรานี้เราจะต้องแบ่งแยก ๑. ธนบัตร ๒. เหรียญเงิน ข้าพเจ้าขอกราบเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าจะแบ่งแยกหรือไม่ คือเหรียญเงินเราเวลานี้มีหลายอย่าง เช่นการอุตสาหกรรมหรืออะไรก็ตาม ข้าพเจ้าอยากเรียนถามว่าจะต้องการให้แก้ไขหรือจะให้คงที่ไว้

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ของการเพาะปลูก ... ...

นายทองม้วน อัตถากร (มหาสารคาม) :
เป็น "แสดง"
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ประธานสภาฯ : ที่นี้เป็นอันตกลงว่า ขอรวมตัดสุดท้ายให้เขียนว่า "การแสดงเท็จ และการฟ้องร้องนั้น ให้ใช้แก่การนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาใน ราชอาณาจักร" มีผู้ใดจะพูดอีกไหมในข้อนี้ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วย

เลขาธิการสภาฯ : มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

นายทองม้วน อัตถากร (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าจะเสนอในเรื่องแบบ คือว่าตามปกติถ้าหากว่ารัฐมนตรีจะแต่งตั้งเจ้าพนักงานแล้ว บทบัญญัติมาตราสุดท้ายใช้คำว่าและมีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานด้วย คือมาตรา ๖ นี้อ่านได้ความว่าอย่างนี้ "ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง และมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงาน เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้" ถ้าท่านจะเอาด้วยก็ได้หรือไม่เอาก็ได้

ทดลองประหยัดมนุษยธรรม ... ปรับแต่งอัตราการลดหย่อนภาษี
ด้านบุตรเสียใหม่ ให้เป็นไปตามแบบ ... เพราะนี่เราก็ได้มาเติมในเรื่อง
เจ้าพนักงานขึ้นแล้ว ... ขอให้เป็นไปตามแบบ

ประธานสภาฯ : ฉะเพาะที่เพิ่ม "ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงาน เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้" ฉะเพาะคำนี้ ถ้าพูดเรื่องอื่นต้องขอเว้นไว้ก่อน ฉะเพาะเรื่องนี้ใครจะมีความเห็นอย่างไรบ้าง ที่จริงทางสภาฯ เคยมีเหมือนกัน เรื่องแต่งตั้งให้อำนาจเจ้าพนักงาน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้เพิ่มความอีกประโยคหนึ่ง ให้อ่านว่า "ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง และแต่งตั้งเจ้าพนักงานเพื่อปฏิบัติการตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้" เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

นายผล แสนสระดี (ชัยนาท) : แม้ว่าจะผ่านมาแล้วก็ดี แต่ว่ายังรู้สึกข้องใจอยู่จริงอยากจะขอเรียนถาม คือตามมาตรา ๔ ท. จะเอาอย่างที่ท่านผู้แทนเชียงรายเสนอมา หรือเอาอย่างที่รัฐบาลเสนอมา ข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจ

ประธานสภาฯ : ผ่านไปแล้วนี่ท่าน ข้าพเจ้าก็มองดูแล้ว และเรื่องนี้ก็ไม่สำคัญอะไร

นายผล แสนสระดี (ชัยนาท) : แม้ว่าจะผ่านมาแล้วก็ตาม แต่ยังมีข้อสงสัยอยู่

ประธานสภา ฯ : ...ไม่ได้ครับ ที่ท่านเป็นผู้เสนอ...

นายปรีชา แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : การพิจารณาวาระที่สามนี้ ก่อนที่จะลงมติในวาระที่ ๓ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะมีการแก้ไขข้อบังคับใช้ได้บ้างบางประการ ถ้าท่านประธานอนุญาตข้าพเจ้าจะขอแสดงข้อข้องใจต่อไป คือ

มาตรา ๙ เท่าที่เพิ่มเติมในอนุมาตรา ข. ทำให้ไม่มีประโยชน์อะไรเลย เพราะที่เติมว่า แสดงให้เป็นที่พอใจของเจ้าพนักงานที่รัฐมนตรีแต่งตั้งเท่านั้น แสดงให้เห็นว่า เจ้าพนักงานเป็นที่พอใจเท่านั้นเอง แต่สิทธิที่จะให้อนุญาตไม่มีเลย ก็แปลว่าบุคคลผู้นั้นนำเหตุผลมาให้เจ้าพนักงานพอใจ แต่การอนุญาตนั้น รัฐมนตรีต้องเป็นผู้อนุญาต เพราะฉะนั้นการที่เติมอนุมาตรา ข. นั้นไม่มีประโยชน์อะไรที่จะให้....

ประธานสภา ฯ : นี่ก็ผ่านมาแล้ว ข้าพเจ้าก็ทนฟัง ท่านมาอยากจะให้รู้เรื่อง ผู้แทนเชียงรายก็ได้ขอแก้ประกอบด้วยความเห็นชอบของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และสภา ฯ ก็ได้เห็นชอบแล้ว และเรื่องนี้นายทองอินทร์ ฯ ก็ได้เสนอ และข้าพเจ้าก็ได้มองดูท่าน ท่านก็ไม่ได้พูด ฉะนั้นก็ได้ผ่านไปแล้ว เพราะฉะนั้นหมดวาระที่ ๒ แล้ว

ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกสภาฯ ...ผู้ใด

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอให้ โปรดยกมือขึ้น ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ: ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกันภัยทางอากาศ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญกรรมาธิการเข้าประจำที่ ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาฯ: ร่างพระราชบัญญัติป้องกันภัยทางอากาศ พุทธศักราช ๒๔๘๒ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ อัตราค่าธรรมเนียมขั้นสูง

ประธานสภาฯ: ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขนี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๗๗-๗๙ คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภา ฯ : เป็น อันว่า ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ ได้ รับ ความเห็นชอบ ของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๗ ของนายฟุนฯ

น.อ. หลวงชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : รัฐบาลขอชี้แจงในร่างพระราชบัญญัติของท่านผู้แทนดังต่อไปนี้

ร่างพระราชบัญญัติของท่านผู้เสนอนี้เมื่อพิจารณาดูแต่โดยเผิน ๆ แล้ว ก็อาจจะเป็นเรื่องซึ่งรัฐบาลน่าจะยอมได้ เพราะเหตุว่าไม่ใช่เป็นเรื่องสลักสำคัญอะไรนัก แต่ทว่าเมื่อได้พิจารณาลงไปให้ถ่องแท้แล้ว รัฐบาลมีความเสียใจที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาไม่ได้ โดยเหตุผลดังที่จะขอประทานกล่าวต่อไป

แต่ก่อนที่จะกล่าวถึงเหตุผล ในสาระสำคัญซึ่งไม่สมควรจะรับหลักการนี้ โดยเหตุที่ท่านผู้เสนอได้กล่าวข้อเท็จจริงบางอย่างในการที่เกี่ยวกับการยื่นอุทธรณ์และอื่น ๆ ซึ่งการกล่าวเหล่านั้นเป็นการคลาดเคลื่อนไม่ตรงต่อความจริง รัฐบาลจึงเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องชี้แจง

ในเรื่องนี้แม้ศาลฎีกาก็ได้ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลฎีกาที่ได้วางหลักไว้ดังกล่าวแล้ว ดังนี้ ศาลฎีกาจึงไม่ควรที่จะตรวจข้อความที่ท่านผู้แทนโจทก์อ้างมาในคำแถลงการณ์ด้วยประการใดๆ ทั้งสิ้น

เหตุผลที่ท่านผู้แทนโจทก์อ้างเวลาน้อยความยุ่งยากซับซ้อนแห่งคดีมักปฏิบัติไม่ค่อยได้นั้น เพราะการอุทธรณ์จะต้องกล่าวข้อกฎหมายโดยละเอียดนั้น เห็นว่าบังเอิญการจะเข้าใจผิดอยู่ เพราะเหตุว่ากฎหมายเป็นแต่เพียงบอกว่าให้ระบุข้อกฎหมายเป็นลำดับเท่านั้น ในกรณีซึ่งมีข้อกฎหมายจะอ้าง แต่ถ้าแม้ว่าไม่มีข้อกฎหมายจะอ้างแล้ว ก็ไม่จำเป็นจะต้องอ้างเลย และคดีอาญาโดยมากเป็นปัญหาในเรื่องข้อเท็จจริงว่าใครกระทำผิดดังผู้ทำหรือไม่เท่านั้น ที่เป็นปัญหาในข้อกฎหมายนั้นมีอยู่เป็นส่วนน้อย และที่อ้างว่าสำนวนยุ่งยากซับซ้อนนั้นเป็นการโกหกต่อความจริง คดีอาญามีน้อยเต็มทีที่จะมีปัญหายุ่งยากและซับซ้อน และบางศาลก็เกือบจะไม่มีเลย ไม่เหมือนกับคดีแพ่ง ซึ่งมักจะมีปัญหาและซับซ้อนเช่นนั้น อนึ่งแม้ว่าการอุทธรณ์จะเป็นการอุทธรณ์ในข้อกฎหมายดังได้กล่าวแล้วว่าจะมีอยู่น้อยก็ตาม แต่ว่าการที่จะยกขึ้นอ้างอิงนั้นกฎหมายก็จำกัดจะเพาะข้อกฎหมายที่ได้ว่ามาแล้วในศาลชั้นต้นเท่านั้น

อีกประการหนึ่ง ข้อกฎหมายซึ่งเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือเกี่ยวกับชีวิตบัญญัติ ตามประมวลกฎหมาย อันว่าด้วยอุทธรณ์นั้น คู่อุทธรณ์หรือศาลยกขึ้นอ้างได้ว่า แม้จะไม่ได้ยกขึ้นอ้างก็ตาม ถ้าศาลเห็นว่าเป็นข้อยุติธรรม ก็จำเลยจะไม่ได้ยกขึ้นว่ากล่าวก็ตาม แต่ข้อ

แบบนี้ไม่ทำให้จำเลยเสียประโยชน์ เพราะถึงต่อมาจำเลยจะได้ประโยชน์ต่อจำเลยก็ตาม ดังนี้เป็นต้น

อนึ่งตามที่ผู้เสนอร่างว่าจะต้องเสียเวลาตั้งเกือบ ๑๐ วันนั้น เห็นว่าจะเป็นการเกินความจริงไป เพราะถ้าเรื่องซึ่งไม่ใช่เล็กน้อยจนเกินไปแล้วทนายมักจะยื่นขอแถลงการมก่อนตัดสิน เพราะฉะนั้นก็ย่อมจะต้องคัดสำนวนและพะยานโจทก์จำเลยมารวมไว้ในสำนวนก่อนแล้วดังนี้เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ท่านผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติได้กล่าวไม่เป็นความจริงดังที่ได้ปฏิบัติอยู่ ส่วนเหตุผลในการที่สภาฯ นี้น่าจะรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาหรือไม่นั้น รัฐบาลขอเสนอเหตุผลบางประการดังต่อไปนี้

ความจริงในการที่จะขยายเวลาอุทธรณ์ให้ยืดยาวเกินกว่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้นั้น ถ้าพูดในแง่ทางฝ่ายศาลแล้วก็ไม่น่าจะมีอะไรเป็นที่ขัดข้อง เพราะเหตุว่าการขยายเวลาเช่นนั้นก็ย่อมเป็นการสะดวกแก่ศาลในการที่ว่า จะไม่ต้องเร่งรัดในการพิมพ์หรืออะไรต่ออะไรต่างๆ ให้เป็นการเกินไป แต่ทว่าในการที่กฎหมายฉะบับนี้จะออกไปเป็นประโยชน์ฉะเพาะเท่านั้น นั้นไม่เป็นการปรารถนาในเมื่อได้พิจารณาไปถึงในแง่ของราษฎร เหตุผลข้อหนึ่งก็คือว่าในการยืดเวลาเช่นนี้ผู้เสนออ้างว่าจะเป็นประโยชน์แก่จำเลยนั้น รัฐบาลขอชี้แจงว่าหาได้เป็นประโยชน์ต่อจำเลยเสมอไปไม่ เพราะว่าการที่ให้โอกาสจำเลยที่จะยืดเวลาอุทธรณ์ได้นั้นแล้ว โจทก์ก็ย่อมมีอำนาจในการที่จะยืดเวลาอุทธรณ์ได้เช่นเดียว

[illegible] ในกรณีที่กล่าวว่าทำหนดเวลา ๑๕ วัน สำหรับที่ให้จุดธรรณ์
นั้นไม่เป็นการเพียงพอนั้น ความจริงก็มีความจริงอยู่ตรงเพราะในกรณีที่
จำเลยเปลี่ยนทนายในชั้นอุทธรณ์ แต่อย่างไรก็ตาม ทนายเดิมถ้าได้
ปฏิบัติหน้าที่ของทนายโดยจริงแล้ว ก็ย่อมจะส่งมอบหน้าที่คดีของ
จำเลยให้ทนายใหม่ที่จะดำเนินการต่อไป เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ความ
จุกขลักดังที่กล่าวอ้างนั้นก็ไม่มี

ในข้อต่อไปก็คือว่า ที่ท่านผู้เสนอได้กล่าวว่าความจริงศาลอุทธรณ์
ในเวลานี้ก็ได้ปฏิบัติการงานล่าช้าอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในการที่จะขยาย
ระยะเวลาอุทธรณ์ออกไปให้เป็นหนึ่งเดือนนั้นไม่น่าจะทำให้เกิดการเสีย
หายอย่างไร คำกล่าวของท่านผู้เสนอเช่นนี้เป็นการกล่าวไม่ตรงต่อ
ความจริงอีก ข้าพเจ้าขอแสดงตัวเลขให้เห็นได้ว่าสำหรับศาลอุทธรณ์
และศาลฎีกานั้นมีคดีที่คงค้างประการใด คือใน พ.ศ.๒๔๘๑ มีคดี
ค้างศาลอุทธรณ์ ๑,๓๖๗ เรื่อง และในระหว่างนี้มีคดีอุทธรณ์มาสู่ศาล
๖,๑๕๗ และศาลอุทธรณ์ได้ดำเนินคดีเสร็จไป ๗,๐๓๔ ก็คงค้างอยู่
เพียง ๔๙๐ เรื่อง หรือว่าประมาณ ๕๐๐ กว่าเรื่อง สำหรับศาลฎีกา
ก็มีคดีคงค้าง ๙๑ เรื่อง หรือดีเสียว่า ๑๐๐ เรื่อง ในตัวเลขนี้จะเห็นว่า
เป็นจำนวนตั้ง ๔๐๐ หรือ ๕๐๐ นั้น บางท่านอาจจะเข้าใจว่าเป็นจำนวนที่
มากมาย และที่ท่านทราบเหตุผลว่าคดีจำเป็นจะต้องค้างเป็นจำนวนตั้ง
เท่านี้ แม้ว่าจะเร่งรัดประการใด ความจริงไม่ได้ล่าช้าอยู่ที่ศาลอุทธรณ์

[illegible] ที่ว่า เพราะเหตุว่าเหตุแห่งการเกิดต่างกันอยู่ [illegible] เรื่อง
นั้น ก็อาจจะมีเหตุผลต่าง ๆ เช่น คิดว่ามีสำนวนที่ศาลหลงลืมไปบ้าง
สั่งคืนไปศาลเดิมบ้าง ยึดอายัดแสตมป์ไม่ครบบ้าง และรายงานหลัก
ฐานบ้าง และที่สำคัญก็คือว่าได้มีคดีฟ้องในปลายปีซึ่งจะดำเนินการ
ให้เป็นที่เรียบร้อยไม่ได้ ถึงแม้ว่าในขณะนี้เองศาลอุทธรณ์ได้รับเรื่อง
ไว้เกือบจะไม่พอจ่ายกับผู้พิพากษาทำ เพราะฉะนั้นข้อเสนอของท่านก็
ไม่เป็นการตรงกับความจริง

อีกประการหนึ่งก็คือว่าท่านผู้เสนอได้กล่าวอ้างว่า ตามความใน
การอุทธรณ์หรือฎีกาโดยทั่ว ๆ ไปนั้นเป็นระยะเวลาเกือบหนึ่งเดือนเกือบ
ทุกสิน เพราะฉะนั้นในการที่ขยายเวลาอุทธรณ์ในคดีอาญาอีก ๑๕
วันให้เป็นการให้เหมือนกันทั้งหมดนั้นก็ไม่น่าจะขัดข้อง เหตุใดจึงไม่
กระทำให้เป็นการเหมือนกันนั้น ทั้งนี้มีเหตุผลว่า สำหรับอายุความ
อุทธรณ์ฎีกาทั่วไปที่กำหนดหนึ่งเดือนนั้น สำหรับในชั้นศาลอุทธรณ์
คดีแพ่งกำหนดหนึ่งเดือนด้วย เพราะเหตุว่าอุทธรณ์คดีแพ่งนั้นมีความ
ยุ่งยากซับซ้อนไม่เหมือนกับคดีอาญา เพราะฉะนั้นอายุความอุทธรณ์
ในคดีแพ่งจึงกำหนดหนึ่งเดือน ส่วนในชั้นฎีกากำหนดหนึ่งเดือนเหมือน
กันทั้งในคดีแพ่งและคดีอาญา เราเห็นว่าศาลฎีกาเป็นศาลสูงสุดจึง
สมควรที่จะเปิดโอกาสให้ฝ่ายโจทก์และจำเลยได้ต่อสู้กันให้เต็ม
ที่ จึงได้กำหนดไว้ ๑ เดือน แต่อย่างไรก็ตามกระทรวงยุติธรรมได้
ทำวิจัยว่า แทนที่จะแก้อายุความให้เป็นหนึ่งเดือนเหมือนกันหมดนั้น

กระทรวงยุติธรรมได้ดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ความผิดเป็น ๙๕ วันเหมือนกัน ทั้งนี้โดยมีเหตุผลว่าเมื่อได้เปรียบ
เทียบกับกฎหมายต่างประเทศแล้ว เราจะเห็นได้ว่าสำหรับกฎหมาย
อังกฤษอายุความอุทธรณ์คดีอาญาเพียง ๑๐ วันเท่านั้น และสำหรับ
กฎหมายฝรั่งเศสอายุความอุทธรณ์คดีอาญามีกำหนด ๑๐ วันเช่นเดียว
กัน นี่จะเห็นได้ว่า แม้ซึ่งประเทศที่เจริญแล้ว แม้มีคดีซับซ้อนยิ่ง
กว่าเรา เขาก็ยังได้กำหนดระยะเวลาไว้เพียงนั้น แต่ทว่าอย่างไรก็ตาม
สภาฯ นี้น่าจะระลึกในเหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือว่าสำหรับ
นโยบายของกระทรวงยุติธรรม ซึ่งสภาฯ นี้เห็นชอบด้วยแล้ว ในการ
ที่จะดำเนินการพิจารณาความได้ดำเนินไปโดยรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อประ-
โยชน์แก่อาณาประชาราษฎร์ในการซึ่งจะไม่ต้องมายุ่งยากเสียเวลาทำ
มาหากินในเมื่อมีคดีเกี่ยวข้องต่อโรงศาล อันนี้เป็นประเด็นสำคัญที่สุด
ที่รัฐบาลไม่สามารถจะรับร่างนี้ไว้ได้ ซึ่งขัดต่อนโยบาย และสภาฯ นี้
ได้เห็นชอบด้วย แทนที่จะดำเนินการไปโดยรวดเร็วดังคำนโยบายที่ได้
แถลงไว้ กลับจะทำให้คดีต้องล่าช้าไปโดยไม่มีความจำเป็นและไม่เป็น
ประโยชน์แก่อาณาประชาราษฎร์ และรัฐบาลเห็นว่าสภาฯ นี้ไม่น่าจะรับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา โดยเหตุผลสำคัญหลายประการดัง
ที่ได้กล่าวชี้แจงมานี้

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรสนับสนุน

๑๓.๐๓ น.

นายบุญศรี วิลยรัตน์ (เชียงราย): ร่างพระราชบัญญัติที่ผู้เสนอได้แถลงเหตุผลไว้โดยละเอียดแล้วเมื่อการประชุมครั้งก่อน และขัดนี้ทางฝ่ายรัฐบาลก็ได้ค้านและให้เหตุผลพอเกือบจะไม่มีอะไรแล้ว และเพื่อเป็นการสงวนเวลาของสภาฯ ข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้ลงมติ

ร.อ. ทิพย์ ประสานสุข ร.น. หลวงประสิทธิ์นรกรรม รับรอง

นายฟื้น สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา): ข้าพเจ้าขอความกรุณาขอเปิดอภิปรายต่อไปอีกสักเล็กน้อย เพราะยังมีข้อข้องใจมีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๗ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๘ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่าลงมติ ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๘๙ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘๘ คน

ร่าง

หยุดพักประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ : ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๙๒ ของรัฐบาล

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๙๒ โดยมีหลัก ๓ ประการ คือ

๑. คุ้มครองกรรมสิทธิ์สัตว์พาหนะ

๒. ป้องกันการลักสัตว์พาหนะ

๓. ลดอัตราค่าธรรมเนียมลงตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้

เหตุผลนั้นข้าพเจ้าขอประทานเสนอความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัตินี้โดยย่อ

ได้เป็นที่รู้สึกกันว่า พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ ร.ศ. ๑๑๕ นั้นออกมาเป็นเวลานาน และเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก สภาพความเป็นอยู่ในขณะนี้ได้รู้สึกกันว่า พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะฉบับเก่านี้ยังไม่ให้ผลในทางคุ้มครองป้องกันเพียงพอ โดยเหตุเช่น

[illegible] พระราชบัญญัติขึ้นใช้ มีหลักการในทางที่จะยังประโยชน์ให้แก่ประชาชน และเพื่อคุ้มครองกรรมสิทธิของเอกชนนั้นให้ดียิ่งขึ้น และท่านผู้แทนราษฎรที่เสนอมาครั้งแรกก็ได้แก่ท่านผู้แทนจังหวัดพัทลุงเกียวนี้ และต่อมาก็ได้มีท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรีเกียวนี้ก็ได้มีความตั้งใจและเคยเสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา โดยเหตุที่รัฐบาลได้มีความประสงค์อยากจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับเก่านั้นให้รัดกุมยิ่งขึ้นอยู่แล้ว จึงได้ร่วมรับไปร่างขึ้นใหม่ และได้เสนอมายังสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรในสมัยก่อนได้รับหลักการและส่งเข้าไปพิจารณาในชั้นกรรมาธิการของสภาฯ แล้ว แต่ในชั้นพิจารณาในวาระที่ ๓ ได้มีท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดอยุธยาชาติมีความข้องใจในวิธีการบางอย่าง คือเกี่ยวกับการนับอายุสัตว์เป็นต้น และได้มีความข้องใจถึงปัญหาการใช้แรงงานสัตว์ว่า สัตว์ที่ไม่ได้มีการจดทะเบียนจะเข้าอยู่ในข่ายของการจดทะเบียนเพื่อการคุ้มครองด้วย ในที่สุดด้วยเหตุการอภิปรายในครั้งนั้นไม่เพียงพอ สภาฯ จึงได้ลงมติให้ผ่านร่างพระราชบัญญัตินั้นไป คือเป็นอันว่ากฎหมายฉบับนั้นได้ถูกระงับไป และนอกจากท่านผู้แทนราษฎรกาญจนบุรีได้เสนอมาใหม่ ตัดหลักการในเรื่องวิธีการนับอายุออกเสีย และครานั้นก่อนสภาฯ ก็ถูกยุบไปจึงไม่ได้มีการพิจารณา บัดนี้ทางรัฐบาลพร้อมที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาใหม่แล้วตามร่างที่เสนอมายังสภาฯ นี้ เมื่อได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

ของสัตว์ และการใช้แรงงาน สาระสำคัญมีอยู่เพียงเท่านี้ และทางกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่าโดยที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีความต้องการของผู้แทนราษฎร และได้รีบเร่งในการนำเสนอเข้ามาเพื่อให้สภาได้พิจารณากันด้วยความร่วมมือ จะแก้ไขอย่างใดนั้นรัฐบาลก็พยายามที่จะคล้อยตามเพื่อให้พระราชบัญญัตินี้ผ่านไปโดยราบรื่น แต่เมื่อได้มีสมาชิกข้องใจเช่นนั้น กระทรวงมหาดไทยก็ได้เชิญไปปรึกษาพิจารณากันแล้ว ตกลงทางรัฐบาลก็ได้ยอมรับรองว่า ในเรื่องการนับอายุสัตว์นั้นทางกระทรวงมหาดไทยเห็นว่ายังจำเป็น เพราะเหตุว่าเราถือหลักการคุ้มครองสัตว์เป็นใหญ่ การกำหนดอายุสัตว์ถึงขนาดที่ควรจะจดทะเบียนเพื่อการคุ้มครองแล้วให้ราษฎรได้นำมาจดทะเบียนโดยสมัครใจ จึงเป็นนโยบายสำคัญ ไม่ควรจะยกเลิกวิธีการนับอายุสัตว์นั้นเสีย ส่วนท่านสมาชิกที่มีความข้องใจว่าการนับอายุสัตว์จะนับได้อย่างไร โดยที่เจ้าของสัตว์ไม่รู้ว่าสัตว์ของตัวอายุเท่าไร เกิดเมื่อไร ก็ไม่ได้มีการนับไว้ โดยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้ชี้แจงว่า เราได้มีวิธีการทำคำชี้แจงในการนับอายุสัตว์ซึ่งเป็นหลักการพอสมควรที่จะคำนวณได้ วิธีนับอายุสัตว์ในทางวิชาสัตวแพทย์เราขอมรับกันว่าเป็นวิธีการที่ค่อนข้างแน่นอน เช่น ควาย วัว ล่อ ม้า ต่าง ๆ เหล่านี้ เรามีวิธีคำนวณในเรื่องการกำเนิดของฟันน้ำนม

ประเภทนี้ สัตว์ที่เลี้ยงไว้ในบ้านเป็นลูกหลานของตัวเอง ก็จะจำกันได้ เช่นเดียวพร้อมกันลูกหลานของตัวมักจะเป็นเจ้าของจำกันได้มากกว่าคนอื่น ว่าเกิดวันเดือนปีใดก็มักจะมีเรื่องที่จดจำเป็นอย่างปกติ จึงเห็นว่าเพื่อที่จะไม่เหลือความสามารถ รัฐบาลจึงได้ยินยันที่จะให้มีการนับอายุสัตว์ แต่มีท่านผู้แทนจังหวัดอุบลราชธานีคนหนึ่ง การนับปีบริบูรณ์นั้นจะเป็นปัญหา ทางกระทรวงมหาดไทยก็เห็นว่าพอที่จะแก้ไขได้โดยอนุโลมตาม คือให้นับปีบริบูรณ์ตามร่างนั้น ให้นับเอาว่าสัตว์พาหนะนอกจากช้างว่า ๔ ปีบริบูรณ์ ความจริงสัตว์จำพวกม้าและวัวควายต่าง ๆ เหล่านี้ตามปกติแล้ว ๓ ปีก็ใช้งานได้ แต่รัฐบาลเห็นว่าพอจะมาก็ ๔ ปีบริบูรณ์ แต่ท่านสมาชิกไม่พอใจขอเอาปีย่างขึ้น จึงได้แก้ไขเป็นปีย่างขึ้นเป็น ๕ ปี ส่วนช้าง ๑ ปีบริบูรณ์ ก็ให้ย่างขึ้นปีที่ ๗ แต่สมาชิกก็ยังข้องใจในเรื่องสัตว์ฉะเพาะนอกจากช้างม้าวัวควายที่เป็นตัวเมีย แต่เลี้ยงไว้ไม่ใช้งานกัน อาทิเช่น ภาคอีสานและภาคเหนือเป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม สัตว์ตัวเมียกฎหมายเก่าก็ไม่ได้ยกเว้นไว้ เมื่อมีการจับขึ้นใช้แรงงานกันแล้ว ก็ต้องจดทะเบียนไว้ อาทิเช่น ทางยักษ์ใต้เป็นต้น ต้องจดทะเบียน และทางยักษ์ใต้ก็ปรากฏว่าควายตัวเมียหรือวัวตัวเมียก็ใช้ทำงานได้เหมือนกัน เมื่อมีความไม่สม่ำเสมอเกิดขึ้น ทางรัฐบาลก็ย่อมที่จะลดอัตราค่าธรรมเนียมสัตว์ตัวเมีย

ญัตติ ในชั้นกรรมาธิการต่อไป

ข้อหน้าต่อไปที่ยังมีความบกพร่องในพระราชบัญญัตินี้อยู่หลายประการ ในการที่จะใช้ ตำแหน่งประโยชน์ ในการที่จะคุ้มครองป้องกันและสงวนสิทธิของราษฎร เช่นในกรณีตั้งผู้แทนไปจดทะเบียนเบื้องต้น การตั้งผู้แทนตามประมวลกฎหมายแพ่งฯ จะต้องเสียอากรแสตมป์ซึ่งเป็นราคาแพง ซึ่งทางกระทรวงมหาดไทยพร้อมที่จะแก้ไขบัญญัติไว้เป็นพิเศษเพื่อว่าไม่ต้องเสีย เช่นเป็นต้นว่า วัวควายตัวละ ๔-๕ บาท แล้วต้องไปเสียค่าธรรมเนียมใบแทนอีกยี่สิบ บาทเช่นนี้ รู้สึกว่าจะเป็นการกีดกันราษฎรไม่ให้นำสัตว์ไปจดทะเบียน โดยยกบัญญัติที่ได้ตกลงกันไว้ก็ใคร่ที่จะผ่อนผัน เขียนยกบัญญัติไว้เป็นพิเศษไม่ให้ต้องเสีย นอกจากนั้นในเรื่องจำนองสัตว์พาหนะตามประมวลกฎหมายแพ่งฯ เราจำนองได้ จึงได้เขียนวิธีการจำนองไว้ด้วย ไม่เช่นนั้นจำนองจะต้องไปเสียเปรียบใช้รายทางต่างๆ เป็นสิ่งที่แพง ส่วนการจำนำนั้นเขาย่อมกระทำกันเองซึ่งไม่สมควรจะไปรับรู้ ส่วนการจำนองเห็นว่าควรบัญญัติไว้ด้วย จึงได้กำหนดแต่ในเรื่องจำนอง นอกจากนั้นในเรื่องตำหนิบัญหาเรื่องแก้ตำหนิในการที่เกิดขวิดกันหรือชนกันอะไรต่างๆ เป็นยากแผลขึ้น ทำให้ตำหนิเปลี่ยนแปลงไป การไปจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงให้มีตำหนิตรงกับความเป็นจริงซึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมตามท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้ ในการพิจารณาของ กระทรวงมหาดไทยก็เห็นว่าการจดทะเบียนเปลี่ยน

สัญ ในการที่จะดำเนินงานสัตว์ของเขา ด้วยเหตุนี้ทางกระทรวง
มหาดไทยจึงพร้อมที่จะแก้ไข เพียงแต่ว่าถ้าการเปลี่ยนแปลงนั้นเปลี่ยน
แปลงไปในกรณีที่เจ้าพนักงานทำให้ทรัพย์ทางรัฐบาลได้รับภัยให้เปลี่ยน
ยกตัวอย่าง เช่น ในกรณีที่ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการบำรุงสัตว์
พาหนะซึ่งมีวิธีการที่จะบังคับให้ดีขึ้น ในกรณีเช่นนี้เมื่อราษฎรนำเอา
สัตว์พาหนะของตัวไปจดทะเบียนในกรณีที่เป็นผู้ฝากแล้วภายหลังมาถูก
ตอนโดยรัฐบาลเช่นนี้ ในกรณีเช่นนั้นก็ไปจดทะเบียนต่อหน้าได้ โดย
ไม่ต้องเสีย เมื่อได้มีการปรากฏประจักษ์กันเช่นนี้แล้วก็รู้สึกว่าร่างพระ
ราชบัญญัตินี้จะประกาศใช้ออกไปได้โดยราบรื่น แต่อย่างไรก็ตาม
นโยบายของรัฐบาลนั้น ปัญหาเรื่องการคุ้มครองสัตว์นั้นยังหาได้สิ้น
สุดลงแค่นี้ไม่ จะต้องดำเนินการต่อไปอีกด้วย ต่อไปการเลี้ยงสัตว์
นับวันจะเจริญขึ้นถึงกับค้าขายต่อไป ซึ่งอาจจะต้องมีวิธีการจดทะเบียน
เป็นคอกปศุสัตว์หรือคอกสัตว์พาหนะซึ่งทำเป็นกิจการค้า และมีวิธีการ
อย่างหนึ่งอย่างใดที่จะสอบ หรือมีหลักเกณฑ์ในการสอบสวนในการ
ทะเบียนนั้นในหลักฐานการเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ขึ้นกว่านี้ ซึ่งเวลานี้
กระทรวงมหาดไทยก็กำลังศึกษาอยู่ และคิดว่าพร้อมเมื่อไหร่ก็จะได้
แก้ไขให้สมบูรณ์ขึ้นเมื่อนั้น ด้วยเหตุเช่นนี้รัฐบาลจึงหวังว่าสภา
คงจะรับหลักการไว้พิจารณา

นายปรีดา แก้วปลั่ง (สุรินทร์): ข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้ไม่สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา พระราชบัญญัตินี้เมื่อรัฐบาลเสนอมาคราวก่อนสภาฯ นี้ให้ผ่านไป ไม่ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ก็โดยที่เห็นว่าราษฎรจะเดือดร้อน การที่เสนอมาใหม่เช่นนี้ใช่ว่าการเสนอมาใหม่คราวนี้จะไม่ทำให้ราษฎรเดือดร้อนก็หาไม่ ถ้าสภาฯ นี้รับหลักการคราวนี้ก็หมายความว่าสภาฯ นี้ยินยันราษฎร สภาฯ ทำให้ราษฎรเดือดร้อน ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ทุกมาตราจะแยกตัวเองออกจากหลักการเดิมขาดนั้นไม่ได้ เพราะตัวบทก็ว่างโดยมีหลักการเป็นมาตรฐาน เพราะฉะนั้นในการพิจารณาก็จำเป็นจะต้องพิจารณาหลักการที่รัฐบาลเสนอมา ๓ ข้อ นี้ เฉพาะหลักการข้อ ๑ คุ้มครองกรรมสิทธิ์ส่วนพาหนะ นั้นเห็นว่ามีเหตุผลพอฟังได้ แต่หลักการข้อ ๒ ที่ว่าป้องกันการลักส่วนพาหนะนั้น ข้อนี้ไม่เป็นความจริงเลย ข้าพเจ้านึกไม่ออกว่าหลักการข้อนี้เกิดขึ้นด้วยเหตุผลอย่างไร คนร้ายลักส่วนพาหนะทุกวันนี้ลักเพราะไม่มีตัวพิมพ์รูปพรรณเช่นนั้นหรือ ข้าพเจ้าเห็นว่าการลักการจะโมยนั้นเป็นด้วย

๑. ความจน การครองชีพแพงขึ้นขึ้นต้น ข้าวจะกินอาหารจะกินก็ไม่มี เงินจะใช้จ่ายก็ขาดแคลน เข้าหนี้ก็ทวงหนี้ รัฐบาลก็จะเรียกเอาภาษีอากร ไม่มีทางใดแล้วที่จะหาเงินชำระหนี้ ไม่มีทางใดแล้วที่จะหาเงินเสียภาษีได้ ไม่มีทางใดแล้วที่จะหาอาหารมาเลี้ยงชีวิต มีอยู่ทางเดียวคือ

เดียว ทำลักษะโมยเหมือนพูดกับเขา สุดวิสัยที่จะกล่าว ขาดเจตนาที่จะ
พาหนะลักด้วยเหตุนี้ หาใช่ลักเพราะไม่มีตัวพิมพ์รูปพรรณนั้นไม่

ข้อ ๒. ลักเพราะความโลภอยากได้ของเขา เห็นช่องทางพอเอา
ได้ก็เอาดังนั้น เป็นเช่นนี้ วิธีการป้องกันการลักขโมยป้องกันด้วยวิธี
ดูแล ไม่ใช่ป้องกันด้วยวิธีบังคับให้ราษฎรสัตว์น้ำสัตว์บกทั้งพิมพ์รูป
พรรณเช่นนั้น

หลักการข้อ ๓ ที่ว่า ลดอัตราค่าธรรมเนียมลงตามบัญชีอัตราค่า
ธรรมเนียมท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้ หลักการข้อนี้มีความจริงหน่อย
ลดอัตราจริง แต่ว่าเพิ่มภาระมาเป็นอีก ขอท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้
โปรดพลิกดูมาตรา ๗ อนุมาตรา ๒ ซึ่งมีความว่า สัตว์อันมีอายุสิบ
บริบูรณ์แล้ว แล้วก็ขอท่านอ่านต่อไปอีก ๔ บรรทัด ท่านจะเห็นได้ว่า
โคกระบือม้าล่อลาอายุ ๔ ปีแล้วต้องนำไปทำตัวพิมพ์รูปพรรณภายใน ๙๐
วัน นี่แหละจะเพิ่มภาระให้เขา แต่ก่อนเคยทำตัวพิมพ์จำนวนน้อยและ
ฉะเพาะตัวผู้หรือตัวที่ขับขี่ลากเข็นทำงานได้ ใช้แรงได้ คราวนี้จะต้อง
ทำตัวพิมพ์ทั้งตัวผู้และตัวเมีย ต้องเสียค่าธรรมเนียมทุกตัวไป ต้อง
เสียเงินมาก เพราะฉะนั้นหลักการที่ว่าลดค่าธรรมเนียมนั้นฟังไม่ขึ้น
เพราะเพิ่มภาระให้เขาต้องเสียมากขึ้นอีก นอกจากนี้มาตรา ๗ อนุ-
มาตรา ๒ นี่แหละทำความเดือดร้อนให้ราษฎรนอกจากจะเพิ่มภาระให้มี
การเสียเงินมากนั้น ก็คือราษฎรจะต้องมีโทษ จะต้องถูกปรับไม่เกิน
๕๐ บาท จะต้องถูกจำคุกไม่เกิน ๕๐ วันตามมาตรา ๒๗ เพราะเหตุ

[illegible] โทษถลัยระเชาคนรักมาทรัพย์เสียสัตว์ขาดไถยสุจริตมาลงโทษใส่
ตุกใส่ตรวง ปรับให้เสียเงินเสียทอง ไม่คิดเลย โทษที่ว่านี้รายฎรหนี
ไม่พ้น เพราะเขาจนไม่มีข้าวจะกิน ไม่มีเงินจะเสียค่าธรรมเนียม เขามี
วัวมีกระบือไว้เป็นฝูง ๆ มีโคกระบือเป็นฝูง ๆ แต่ว่าความจนเขามี เขา
ไม่มีเงินแล้วเขาก็ไม่เอาสัตว์มาทำตัวพิมพ์ เมื่อเขาไม่ทำตัวพิมพ์ขาดก็
ย่อมจะมีโทษ การที่เขามีวัวเป็นฝูง ๆ นั้นไม่ใช่เขามั่งเขามี เขาเลี้ยงไว้
เอาลูก เลี้ยงไว้ขับขี่ใช้งานเท่านั้นเอง แต่ข้าวจะกินก็ไม่มีแล้ว สภาพ
ของชาวชนบทเป็นเช่นนี้เอง นอกจากนี้ความยุ่งยากในการขับมาทำ
ตัวพิมพ์นั้นลำบากมาก ท่านที่นั่งอยู่ในนี้ไม่เคยเห็นไม่เคยเลี้ยงสัตว์
ข้าพเจ้าอยู่บ้านนอกมาแล้ว โดยมากวัวตัวเมียที่เลี้ยงไว้เป็นฝูง ๆ นั้น
ไม่ใช่สัตว์เชื่อง จับได้ยาก โดยมากเป็นสัตว์เพลิดทั้งนั้น คนที่จะขับ
มาทำตัวพิมพ์นั้นจับได้ลำบากอย่างยิ่ง จับได้แล้วจะต้องลูบ จะต้องคลำ
จะต้องเลี้ยงดูจึงจะทำตัวพิมพ์รูปพรรณได้ นับว่ามีความลำบากเป็น
อย่างยิ่ง และการที่จะขับวัวเป็นฝูง ๆ มาทำตัวพิมพ์รูปพรรณทำได้
อย่างไร เพียงตัวเดียวก็ต้องกินเวลามาก ๆ อยู่แล้ว จะให้เขาขับวัว
ทั้งฝูง ๆ มาเลี้ยงให้เชื่องนั้นเขาจะทำได้อย่างไร

ครานี้โปรดพลิกไปดูมาตรา ๑๑ อีกที มาตรานี้เป็นการยัญญัติ
ชี้โพลงให้กระจ่าง ยอกวิธีให้ราษฎรโกงกันได้ เพิ่มความยุ่งยากต้อง
ต่อสู้ มิฉะนั้นก็ต้องถึงโรงถึงศาลมากมาย ในกรณีที่เลี่ยงตัวพิมพ์

รูปพรรณไว้ที่ทางนะเพราะ ๗๐ ทอเลยไม่ได้ ๗๑ ระกำคนได้ไว้ใน
เมื่อไม่ส่งก็จะเข้าพนักงานภายใน ๗๕ วันก็ตาม แต่ถ้าจะเอาไว้แล้วไม่ส่ง
ใครจะเป็นผู้รู้เห็น ใครจะเป็นพะยานหลักฐาน ว่าเขาเก็บได้แล้วไม่ส่ง
ตราวันต่วันมาตัวพิมพ์รูปพรรณที่เขาเก็บได้นี้เขาเก็บไว้นั้นไปใช่ลักสัตว์
พาหนะของคนอื่นมาแล้วก็ไปขอแก้คำหนิรูปพรรณใหม่ตามมาตรา๗๑
เช่นนี้เขาวิธีตีแล้วหรือปล่อยช่องไว้ให้รายฎรโกงกันหรือขีดหนทางไว้
ให้รายฎรโกง ที่นี้สัตว์ที่ตายตามมาตรา ๗๔ ก็อาจเก็บตัวไว้โกงแก้
คำหนิรูปพรรณได้อีกเหมือนกัน ในกรณีที่สัตว์ตายตามมาตรา๗๑ ก็
อาจจะเอาตัวพิมพ์รูปพรรณนั้นมายอกแก้คำหนิรูปพรรณโกงได้อีก
เหมือนกัน ยิ่งกว่านี้มาตรา ๑๑ เปิดช่องไว้ให้เจ้าพนักงานนายทะเบียน
แกล้งรายฎรได้ง่ายที่สุด รายฎรสุจริตแล้ว นายทะเบียนลงให้ผิด
แล้วภายหลังยอกให้มาแก้ใหม่ จะเอาค่าธรรมเนียมใหม่อีก เช่นนี้ก็
ย่อมทำได้ หรือมิเช่นนั้นภายหลังกล่าวหาว่าขัดขืนทำผิดโดยไม่ขอแก้
คำหนิรูปพรรณตามมาตรา ๗๖ ซึ่งเขาจะต้องมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐ บาท
ก็ได้ หรือไม่เช่นนั้นภายหลังจะกล่าวหาว่าเขาครอบครองสัตว์ที่
ไม่มีตัวพิมพ์รูปพรรณตามมาตรา๗๕ ก็ได้อีกเหมือนกัน ซึ่งเขาจะต้อง
โทษปรับไม่เกินร้อยบาท จำคุกไม่เกิน ๑ เดือน มาตรานี้ทำพเจ้าไม่
เห็นด้วยเลย

ตราวันโปรดพลิกดูมาตรา ๑๔ ต่อไป มาตรานอกจากจะเดือด
ร้อน เพราะบิดเอาค่าธรรมเนียมแล้ว รายฎรจะต้องเดือดร้อนเพราะ

เสียอีก ราษฎรไม่ได้เรียนกฎหมาย ราษฎรในป่าในดงย่อมรู้ว่าในระยะกี่วันนั้นจะต้องไปแจ้งเจ้าหน้าที่ภายในกี่วัน ว่าราษฎรมีสัตว์พาหนะกี่ตัว เพราะราษฎรไม่รู้กฎหมาย ราษฎรถือว่าของตัวเป็นของที่ยึดได้แล้ว เสียเงินแต่เล็กจนใหญ่ถูกเจ้าเมืองฝรั่งเศษในใต้ไปลักระโมยหรือมา ย้ายภูมิลำเนาไปก็ต้องไปเป็นสุดแต่เจ้าเมืองจะไม่ให้ ถึงการย้ายภูมิลำเนาก็ได้ อีกประการหนึ่งในการย้ายภูมิลำเนาที่อยู่ ราษฎรอาจมีภาระในการสร้างที่อยู่ที่อาศัย จะให้เขานำสัตว์พาหนะแจ้งต่อเจ้าหน้าที่นั้นภายใน ๑๕ วัน เขาอาจจะลืม ไม่ได้ไปแจ้งภายในกำหนดแล้วเขาก็จะต้องได้รับโทษ เช่นนี้ราษฎรจะต้องเดือดร้อนโดยไม่ต้องสงสัย

ความในมาตรา ๑๕ เป็นบทที่ก่อความยุ่งยากและก่อความเดือดร้อนแก่ราษฎรเช่นเดียวกัน ราษฎรอาจจะมีสัตว์ โดยไม่ทำตั๋วพิมพ์รูปพรรณ เพราะไม่มีเงินเสียค่าธรรมเนียม ไม่ได้ทำพิมพ์ เพราะจับสัตว์ทำพิมพ์ได้ยาก หรือเพราะความยกพร่องของเจ้าพนักงานทำตั๋วพิมพ์ทำพิมพ์รูปพรรณให้ผิด แล้วเช่นนี้ตามมาตรานี้ยอมให้เจ้าพนักงานยึดเอาสัตว์ของเขามา เมื่อยึดมาแล้วในการสอบสวนแม้เขาของจะมีหลักฐานแสดงว่าเป็นของตนโดยบริสุทธิ์ก็ตาม แต่เจ้าของก็ย่อมจะได้ความลำบากเสียเวลาเสียการงาน ไม่ได้ประกอบการอาชีพเต็มเม็ดเต็มหน่วย

การที่สัตว์ของคนหายไปแล้วก็จะต้องถูกปรับถึง ๕๐ บาท การที่จะถูกปรับนั้นง่ายนิดเดียว ถ้าหากสัตว์ของคนหายไปเข้าของจะต้องติดตามในการที่เข้าของของตนติดตามไปนั้น หากว่าสัตว์หายโดยเพลิดเพลินไปตามทางเลยหายไปเสียไม่เห็นเพื่อจะแจ้งให้ภายในกำหนดตามมาตรานั้น แต่ถ้าสัตว์นั้นหายไปโดยการมีผู้ร้ายลักไป เขาจะต้องติดตามไปโดยไม่ลดละ ถ้ามัวแต่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ไม่ติดตามผู้ร้าย ก็ปล่อยให้ผู้ร้ายลักสัตว์ไปอย่างลอยนวล ที่นี้ในการติดตาม เขาทำเป็นอย่างยิ่งที่มีธรรมดาญาติพี่น้อง บางทีผู้ชายไปหมดเหลือผู้หญิงอยู่บ้าน มัวให้ผู้หญิงมาแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ก็ใครจะอยู่บ้าน สัตว์ที่เหลืออยู่บ้างและทรัพย์สมบัติของเขาใครจะเป็นผู้รักษา เมื่อไม่มาแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ จะต้องมีความผิดอีก ข้อนี้ทำให้เดือดร้อน เมื่อสัตว์ของเขาหายไปแล้วเขาก็มีความผิดอีก ข้อนี้ทำให้เขาเดือดร้อน เมื่อสัตว์ของเขาหายไปในการติดตามก็ต้องเสียทรัพย์เพิ่มเติม แล้วกลับจะต้องถูกปรับอีกเช่นนั้น เขาจะต้องได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง

ตราบนี้ตามมาตรา ๒๓ สัตว์ที่เจ้าพนักงานยึดไว้ โดยตัวพิมพ์ไม่ถูกก็ดี หรือสัตว์นั้นหายไปก็ดี รู้สึกว่าไม่เป็นธรรมเลย ถ้าในกรณีที่สัตว์ตาย ข้าพเจ้าไม่เถียง แต่ในกรณีที่สัตว์หายไปนั้นข้าพเจ้าไม่ยอม อาจจะหายไปโดยคนก็ได้ ซึ่งในการยึดทรัพย์ของเขามานั้นทำให้สัตว์นั้นหายไปแล้ว เจ้าพนักงานผู้ยึดทรัพย์ ผู้รักษาทรัพย์

ที่อยู่ที่ดินของเขา ถ้าเขาจะมาขอซื้อไปในราคาที่ถูกๆ ข้าพเจ้าไม่เต็มใจขายไปแล้ว ในวันหนึ่งข้างหน้าที่ดินนั้นจะมีราคาขึ้นมาก ก็เสียดายไปโดยไม่จำเป็น นี่ก็เพราะเจ้าไม่เห็นคิดด้วยเลย อาจจะขายก็ได้ อาจจะให้คนอื่นก็ได้ และอาจจะไม่เอาใจใส่ดูแลก็ได้ แม่มาตรานี้จะบัญญัติไว้ว่าให้ใช้ความระมัดระวังพอสมควรแล้วก็ตาม การระมัดระวังตามสมควรนี้พูดยากจะเลยให้ขะโมยเอาไปแล้วก็ว่าระมัดระวังพอสมควรก็ได้...

ประธานสภาฯ : ถึงเวลาแล้ว

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอต่อ

ประธานสภาฯ : อีกนาทีเดียวเท่านั้น

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : อาศัยเหตุผลดังที่ข้าพเจ้าได้อภิปรายมานี้ ขอสภาฯ นี้โปรดพิจารณาถึงสภาพของชาวชนบทอันยากจนเข็ญใจ ซึ่งมีกันอยู่กินกันอย่างๆ ข้าวจะกินก็หายาก เงินจะใช้จ่ายก็หายาก แล้วก็พิจารณาดูสภาพการครองชีพของเขา แล้วก็พิจารณาดูจำนวนสัตว์พาหนะที่เขามีไว้เป็นฝูงๆ แล้วย่อมเห็นเหตุผลที่ข้าพเจ้าอภิปรายมาประกอบกันพิจารณาแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้ควรจะเห็นอกเห็นใจราษฎรผู้ยากจนข้างหน้าง

ที่สุดนี้ของสภาฯ ได้โปรดกรุณาลงมติไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๑๗.๐๙ น.

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ (พัทลุง) : โดยเหตุที่ข้าพเจ้าเป็นผู้เสนอ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งบังคับอยู่ในขณะนี้ แม้ข้าพเจ้าจะได้พิจารณาโดยรอบคอบอย่างแน่ชัดแล้วก็ตาม ยังไม่เห็นว่าพระราชบัญญัตินี้จะมีประโยชน์เลย ไม่มีสาระที่มีส่วนดีเลย ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้แทนสุรินทร์นั้นปรารภว่า พระราชบัญญัตินี้จนเกินไป ความจริงพระราชบัญญัตินี้มีประโยชน์อย่างยิ่ง พระราชบัญญัตินี้ได้หลักการมอยู่ ๓ อย่าง คือ

๑ เพื่อคุ้มครองกรรมสิทธิ์สัตว์พาหนะ ในเรื่องการคุ้มครองนี้ชะนิดนี้พระราชบัญญัติได้ออกตั้งแต่ ร.ศ. ๑๑๘ ในเวลานี้ถ้าจะนับก็เข้าเวลา ๓๘ ปีที่ได้ออกมาแล้ว พระราชบัญญัติเก่าเกินสมัย ซึ่งแม้เจ้าพนักงานก็ปฏิบัติกันไม่ได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเป็นการสมควรที่เราจะได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงกันเสียที

ในประการที่ ๒ ที่ว่า ยังกันการลักสัตว์พาหนะ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควรแล้ว เพราะว่าในชั้นนี้แทนที่ข้าพเจ้าจะให้ชื่อว่าพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ ข้าพเจ้าให้ชื่อว่าพระราชบัญญัติยังกันการลักสัตว์พาหนะ เพราะอะไรที่ผู้แทนสุรินทร์ว่า เพราะความหนอะไรร้อยแปดพันเก้านั้น หามิได้ การลักสัตว์พาหนะนั้นคงเนื่องด้วย ข้อ ๑ คือคุ้มครองกรรมสิทธิ์ไม่พอนั่นเอง ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเช่นนั้น การลักสัตว์พาหนะนั้นเมื่อไม่มีกรรมสิทธิ์อย่างแน่นอนแล้วก็ต้องมีการลักกันเป็นธรรมดา แลการลักไม่เหมือนกันในภาคอิสาณกับภาคใต้ก็ย่อมให้ และทำไมข้าพเจ้าจึงให้ชื่อว่าพระราชบัญญัติลักสัตว์พาหนะ ทางโน้น

[illegible] ตาคือสาณฮาจจะไม่เหมือนกันก็ได้ เมื่อลักไปแล้วก็ทำไปว่าจะเอาไปทำประโยชน์อะไรมิได้ ลักไปฆ่าไปแกงแล้วก็ขาย วัวตัวหนึ่งราคาตั้ง ๒๐—๓๐ บาท ไปขาย ๕ บาท ๖ บ ท แล้วก็ไปเล่นการพะนันกัน เมื่อไม่มีกรรมสิทธิ์แน่นอน เป็นการยากที่จะยินยัน เมื่อเช่นนี้ข้าพเจ้าจึงได้เสนอพระราชบัญญัติเพิ่มโทษการลักสัตว์พาหนะ

ที่ว่าส่วนการลดค่าธรรมเนียมที่ผู้แทนสุรินทร์ขอว่าลดความจริงมีอยู่อย่างนั้น ไม่ใช่มีอยู่อย่างหามิได้ ลดเอาม ก็เดียว ดังข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นตามร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งเดิมการทำตั๋วพิมพ์รูปพรรณช้างตัวหนึ่ง ๒๐ บาท ๑๕ สตางค์ นี้ลดมาเหลือ ๕ บาทเท่านั้น ต่างกันเท่าไร ม้า โค กระบือ ล่อ ๑ บาท ลดเหลือ ๕๐ สตางค์ ที่นำหรับสลักหลังเดิม ๕ บาท ๕๐ สตางค์ เวลานี้เหลือ ๒๕ สตางค์ นี่เช่นนี้เป็นต้น ไม่ต้องกล่าวให้มากหรอก เพราะฉะนั้นเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่ราษฎรอย่างยิ่ง จริงอยู่ราษฎรอาจมีความลำยากอยู่อย่างในการนำสัตว์พาหนะมาจดทะเบียนมิอยู่อย่างเช่า ๕ ปีนั้น แต่ข้าพเจ้าเห็นสมควรอย่างยิ่งที่จะมีการจดทะเบียน เพราะสัตว์มีอายุ ๕ ปี ใช้การได้ดีแล้ว นี่เหตุผลข้าพเจ้าไม่ต้องอภิปรายยืดยาว เพราะเป็นการไว้สาระ ดังนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสภานี้ควรจะช่วยราษฎรให้มีกรรมสิทธิ์ในสัตว์พาหนะ ให้มีการลักสัตว์พาหนะลดน้อยลง และมีส่วนที่จะได้

หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร): ตามที่ปรัชญาได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรนั้น ในทางอุดมคติเราก็ยอมรับกันอยู่โดยทั่วไปแล้วว่า ถ้ามีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยเหลือราษฎรให้ได้รับความสุขความสำราญโดยคุ้มครองกรรมสิทธิ์สัตว์พาหนะของราษฎรให้ดียิ่งขึ้น ในเรื่องอุดมคตินั้นเราไม่จำเป็นต้องกล่าวถึง เพราะญัตติที่เสนอเข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎรนั้นล้วนแล้วแต่มีอุดมคติใหญ่ในทางสูงทั้งสิ้น ซึ่งเราจะพิจารณาว่าควรรับหลักการเพียงใดนั้นต้องสุดแล้วแต่เหตุผลประกอบหลักการอันนั้น ความจริงท่านผู้แทนสุรินทร์ที่อ้างเหตุผลไปในทางที่ว่าหลักการที่วางไว้นั้นดีอยู่ แต่ว่าจะทำไม่ได้ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุงก็ยอกว่าจะทำได้ตามหลักการนั้น ตามความเห็นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรร่างก็คงตามรูปเดิมที่เคยเสนอผ่านสภาฯ ก่อน และหลังจากที่ได้ฟังท่านรัฐมนตรีที่ได้ชี้แจงมาเมื่อกี้นี้ว่า ได้ทำความตกลงกับผู้แทนราษฎรบางท่านแล้วก็ตาม ข้าพเจ้ายังรู้สึกข้องใจอยู่ดังนี้ที่ข้าพเจ้าจะกล่าวต่อไปนี้

ในปัญหาหลักการข้อที่หนึ่งว่าด้วยการคุ้มครองกรรมสิทธิ์สัตว์พาหนะนั้นข้าพเจ้าจะไม่กล่าวถึง ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงปัญหาอีกข้อหนึ่งคือข้อ ๒ ที่ว่าด้วยการลักสัตว์พาหนะ ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าคิดว่าการ

ผู้ถวายพระพรชัยมงคล ...ข้าพเจ้าได้ ...ไว้ ...ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ดีบ้างแต่
ยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ความจริงการลักสัตว์พาหนะ ข้าพเจ้า
ก็ใคร่จะสมัครสนุนความเห็นของผู้แทนราษฎร จังหวัดสุรินทร์ เหมือนกัน
ในการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งกันการลักสัตว์พาหนะได้อย่างเด็ดขาด
ทีเดียว ความจริงน่าจะต้องหาศัยการยังชีพกันทางตำรวจนั้นอย่างหนึ่ง
และหาศัยการอบรมนั้นอย่างหนึ่ง และบางทีอาจจะเป็นได้ คือการลัก
สัตว์นั้นอาจจะชุกชุมในเมื่อศีลธรรมและการอบรมในท้องถิ่นนั้นไม่ดีพอ
และในเมื่อการยังชีพของตำรวจไม่ดีพอ นี่เป็นส่วนการยังชีพกันการลัก
สัตว์ แต่ส่วนที่ว่าจะยังชีพกันได้เพียงใดนั้น เท่าที่พระราชบัญญัตินี้
เสนอมา ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าจะยังชีพกันได้เพียง
ส่วนน้อยเหลือเกิน ในการที่เราจะแก้ไขพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะซึ่ง
เป็นพระราชบัญญัติใหญ่ และเราต้องการแก้ไขนั้น เราก็ควรจะ
ปรับปรุงเสียให้ดีทีเดียว คือปรับปรุงให้มากกว่าที่จะทำได้ ให้มาก
กว่าที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ การยังชีพกันเท่าที่เสนอมานี้ ข้าพเจ้าคิดว่าจะ
ยังชีพกันได้ก็เพียงฉะเพาะสัตว์ที่มีอายุตามที่กล่าวไว้ในมาตรา๗นั้นเท่า
นั้น คือจะยังชีพกันสัตว์พาหนะจำพวกช้างได้แต่เพียงอายุย่างเข้า ๖ ปี
และสัตว์อื่นๆ อายุ ๔ ปีบริบูรณ์ ส่วนสัตว์เล็กที่มีอายุน้อยกว่านั้นเราจะ
แก้ไขไม่ได้เลย การที่เราจะยังชีพกันแล้วข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเราจะแก้พระ
ราชบัญญัติสัตว์พาหนะแล้ว เราก็ควรจะแก้ไขสัตว์ที่มีอายุน้อยกว่าใน

ความระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้เหมือนกัน ในส่วนกฎหมายนั้น แต่เพียงวิธีการหรือระเบียบการดำเนินอยู่เท่านั้น ถ้าหากว่าพระราชบัญญัตินี้บัญญัติเกี่ยวกับการทำบัญชีตอกแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าการยึดถือตัวพาหนะนั้นจะคุ้มครองถึงสัตว์ใหญ่ ในกรณีเรื่องนี้ข้าพเจ้าคิดว่าจะยึดถือได้ฉะเพาะในกรณีตีกล่าวแล้ว คือช้างย่างเข้า ๖ ปี และสัตว์อื่นๆย่างเข้า ๕ ปี นอกจากการยึดถือจะไม่ได้อย่างเต็มที่ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว ความเดือดร้อนของราษฎรก็จะมีอยู่เป็นอันมาก ถ้าหากว่าเราได้ผ่านพระราชบัญญัตินี้ไป เพราะว่าในบัญหาข้อที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงแล้วว่า สัตว์ตัวเมียก็จะต้องถูกนำมาทำตัวพิมพ์รูปพรรณด้วย ท่านกล่าวว่ากฎหมายฉบับเก่าสัตว์ตัวเมียก็ไม่ได้รับการยกเว้นในเรื่องการทำตัวพิมพ์รูปพรรณ ในข้อนี้ตามตัวหนังสือนั้นข้าพเจ้าก็รับรองเห็นพ้องกับท่าน แต่ความจริงสัตว์ตัวเมียนั้นในกฎหมายเดิมได้รับยกเว้นโดยปริยาย เพราะว่าในกฎหมายเก่านั้น สัตว์ที่จะนำมาทำตัวพิมพ์รูปพรรณนั้นจะต้องเป็นสัตว์ขบขี่ได้หรือใช้ลากเข็น แต่สัตว์ตัวเมียราษฎรไม่ได้ขับขี่หรือใช้ลากเข็น เป็นแต่เลี้ยงไว้เฉยๆ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ อย่างไรเสียก็ตาม ราษฎรซึ่งเดือดร้อนก็มีสัตว์ตัวเมียมากกว่าสัตว์ตัวผู้นั้น ก็จะทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ราษฎรอยู่เป็นธรรมดา จริงอยู่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้สงวนอัตราค่าธรรมเนียมและนอกจากนั้นได้รับคำชี้แจงว่าสำหรับสัตว์ตัวเมียลดลงถึงหนึ่ง และ

ดังกล่าวแล้วนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าราษฎรได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง เพราะสัตว์ในกองทัพนั้นมีตัวผู้เป็นจำนวนน้อยและเปลี่ยนจำนวนมากกว่าอย่างน้อยถึง ๑๐ เปอร์เซนต์ของสัตว์ในกองทัพ เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าอัตราจะได้ลดลงก็ตาม แต่จำนวนสัตว์ที่จะมาทำความเดือดร้อนนั้นมากขึ้น เพราะฉะนั้นในการที่จะผ่านพระราชบัญญัตินี้ไป ย่อมจะกระทบกระเทือนถึงความรู้สึกของราษฎรเป็นอย่างมาก ข้าพเจ้ามีความเห็นดังนั้น ในชั้นนี้ข้าพเจ้าสังเกตว่าเรายังไม่เห็นควรที่จะรีบหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

๑๗.๑๗ น.

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์ธานี): ข้าพเจ้าได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ และในงานที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาในครั้งก่อน สมัยที่สภาฯ ได้ถูกยุบไป ข้าพเจ้าซึ่งเป็นกรรมาธิการด้วย จึงได้มีโอกาสเห็นร่างพระราชบัญญัตินี้โดยละเอียดตั้งแต่ต้นมา มาในบัดนี้รัฐบาลได้เสนอมาในร่างของบัญญัตินี้อีก เมื่อได้พิจารณารู้สึกว่าหลักการไม่แตกต่างกว่าหลักการที่ได้มีมาในครั้งก่อน ยิ่งกว่านั้นรัฐบาลได้ร่วมมือกับผู้แทนเป็นอย่างดี แล้วยังได้มีการแก้ไขรายละเอียดที่เห็นว่าเป็นการบังคับราษฎรเป็นอันมากนั้นให้หย่อนลง ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรจะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้อย่างเต็มใจ เหตุผลที่ข้าพเจ้าจะสนับสนุนนั้นมีอย่างนี้

[illegible]

นั้นก็ไม่มีโทษติดตัวท่าน เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจะขอถามหลักการนี้ไป
แต่ข้าพเจ้าจะคัดค้านเกี่ยวกับข้อนี้บ้างเพียงเล็กน้อย เพราะเป็นหลัก
การที่เกี่ยวเนื่องไปถึงการป้องกันการลักสัตว์พาหนะ

การคุ้มครองกรรมสิทธิ์สัตว์พาหนะโดยวิธีจดทะเบียน เหตุใดจึง
เป็นการป้องกันการลักสัตว์ไปด้วยนั้นมีอยู่ดังนี้ จริงอยู่ การคุ้มครอง
กรรมสิทธิ์สัตว์พาหนะโดยวิธีจดทะเบียน ซึ่งมีผู้แทนกล่าวว่าไม่เป็นการ
ป้องกันโดยแท้จริงนั้น ข้าพเจ้าก็รับอยู่ ท่านบอกว่าควรจะป้องกันโดย
การทำรวจให้ดีขึ้นแล้วก็จะปรากฏผลในทางป้องกัน ความจริงการ
ป้องกันการลักสัตว์พาหนะหรือการป้องกันการโจรกรรมอื่น ๆ นั้นมีวิธี
ปฏิบัติในการป้องกันหลายประการ มีขั้นต้น ขั้นกลาง และขั้นปลาย
การป้องกันการลักสัตว์โดยมีตัวพิมพ์รูปพรรณกรรมสิทธิ์ของสัตว์นั้น
เป็นการป้องกันขั้นปลาย คือเป็นหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ของสัตว์
กล่าวคือในเมื่อสัตว์นั้นหายไป ในเมื่อมีการติดตามไปถึงตัวสัตว์ ถ้า
เราไม่มีตัวพิมพ์รูปพรรณแล้วจะไปแสดงได้อย่างไร ข้อนี้ก็เป็นประ-
โยชน์อันยิ่งใหญ่อยู่แล้ว คือถ้าเรามีตัวพิมพ์รูปพรรณไปด้วยเราก็
แสดงกรรมสิทธิ์ แต่เมื่อมีการลักสัตว์ตัวเมียเราติดตามไปพบสัตว์ถ้า
ไม่มีตัวพิมพ์รูปพรรณสัตว์แล้วเราจะเอาอะไรไปแสดง เพราะฉะนั้น
จึงเป็นการสมควรที่จะต้องมีการทำตัวพิมพ์ขึ้นใช้ทั้งถึงทั้งสัตว์ตัวผู้และ
สัตว์ตัวเมีย

การที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และมีข้อบังคับการทำตัว
ตัวพิมพ์รูปพรรณ ในเรื่องสัตว์ตัวผู้และตัวเมียนั้นเป็นการชอบด้วยเหตุผลแล้ว
ถูกประการหนึ่งการตรากฎหมายขึ้นใช้ ถูกแต่ยังมีหลักอยู่ข้อหนึ่งที่ควรพิจารณา
ให้เบียนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์นั้นย่อมจะเป็นประโยชน์แก่ราษฎรทั้งปวง
โดยตรงและโดยอ้อมมาก ในการที่เราจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการจด
ทะเบียนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ ย่อมจะต้องมีสิ่งแลกเปลี่ยนหรือมีสิ่งทดแทน
ค่าแรงงานที่รัฐบาลทำไปพอสมควร ในเรื่องสัตว์ตัวผู้เราเห็นอยู่แล้ว
ว่าสมควรที่จะต้องทำตัวพิมพ์ เราก็ยอมเสียค่าทำตัวพิมพ์รูปพรรณ
ขึ้นใน เมื่อรัฐบาลได้เห็นว่าความจำเป็นและสมควรในเรื่องสัตว์ตัวเมีย
ราษฎรไม่ผู้จะได้รับประโยชน์โดยตรง คือนำมาใช้แรงงานอย่างไม่
ได้โดยตรงนั้น รัฐบาลก็พิจารณาลดค่าธรรมเนียมถูกกว่าสัตว์ตัวผู้ ซึ่ง
เป็นอัตราที่พอสมควรอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในการที่จดทะเบียนตัวสัตว์
ตัวเมียนั้นไม่เป็นการผิดประหลาดอะไรเลย กลับเป็นธรรมเสียด้วย
ซ้ำเราจะเอาจากรัฐบาลโดยไม่มีการแลกเปลี่ยนนั้น เราจะเป็นราษฎร
ดีแล้วหรือ

อนึ่ง มีท่านผู้แทนราษฎรกล่าวว่าในการทำนี้ควรจะจัดในเรื่อง
ลำบัญชีคอกด้วยจึงจะสมควร ในข้อนี้ข้าพเจ้าซึ่งเป็นผู้ที่เคยอยู่ในที่
นั้นมาแล้ว รู้สึกในเรื่องข้อเท็จจริงซึ่งอาจจะเรียนต่อสภาฯ นี้ได้ว่า
เป็นการทำยากยิ่ง และถ้าหากว่าปฏิบัติไปได้จริงแล้วผลที่ได้รับไม่สู้
จะคุ้มกับการเสียหายนัก ข้อนี้มาจากในเรื่องคนและเป็นข้อหาใหญ่

ท่านทั้งหลายย่อมจะรู้จักกันนั้นผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นผู้ทำ ญัตติขอถอนมาแล้ว
เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าจึงไม่ขอเวียนให้ยืดยาวมากไปนัก

ในการลดตำรวจนั้นข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้วในข้อนี้ และโดยอันดับนี้เอง เราก็ได้รับการลดหย่อนจากรัฐบาลเสียบ้างสมควรแล้ว ส่วนเหตุผลประการอื่นในเรื่องรายละเอียดเกี่ยวด้วยการป้องกันการลักสัตว์พาหนะอย่างนั้น ซึ่งท่านผู้แทนต้องการให้ทำกันโดยเข้มงวดกวดขันนั้น รัฐบาลก็ได้ทำลดหย่อนให้ และจะขอยกตัวอย่าง เช่นว่าการแจ้งความในเมื่อสัตว์หายเป็นต้น อันนี้ก็เป็นอันหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์ในเรื่องการลักสัตว์นี้ ในเมื่อครั้งข้าพเจ้ารับราชการอยู่ ในเรื่องสัตว์นี้ได้เคยปฏิบัติการนอกกฎหมายไปด้วยซ้ำ กล่าวคือในเมื่อสัตว์หายขึ้นที่ใด ไปร้องขอให้ราษฎรในหมู่นั้นติดตาม ทำไมรัฐบาลไม่บัญญัติไว้ในกฎหมาย เพราะเห็นว่าเป็นการเดือดร้อนเกินไป แต่การที่ข้าพเจ้าหรือผู้ที่ได้รับราชการนั้นทำได้ด้วยอำนาจหน้าที่อะไร เราทำได้โดยเรียกว่าสหกรณ์ กล่าวคือการร่วมมือเพื่อพิทักษ์รักษาทรัพย์สมบัติของเราเอง เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นได้แล้วว่า ในการที่จะป้องกันโจรผู้ร้ายนั้นจะบัญญัติเป็นตัวบทกฎหมายกระทงความนั้นเป็นการยากอยู่ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลยังบัญญัติในเรื่องสัตว์พาหนะนี้ ควรให้จดทะเบียนสัตว์ตัวเมียนั้นเป็นการสมควร ยังมีสมาชิกบางท่านค้านในเรื่องในเมื่อสัตว์หายต้องไปแจ้งความว่าเป็นการไม่สมควร นั้น ขอได้โปรดเปลี่ยนความเข้าใจเสียเถิด

ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมานี้ ข้าพเจ้าจึงขอสนับสนุนร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ ด้วย ความ เต็มใจ ข้าพเจ้า เห็นว่า ราษฎรไม่มี ความ
อดทนเลย ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงได้สนับสนุนมาตั้งที่ได้กล่าวแล้ว

ประธานสภาฯ : หมดเวลาแล้ว เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๓๐ นาฬิกา

จำรัส มหาวงศนันทน์	ประเสริฐ บัวทมะสุคนธ์
ชิต เวชประสิทธิ์	ประสิทธิ์ ศรีสุชาต
ชุณห์ ปิณฑานนท์	ศิริ อินทร
น ต. ทองหล่อ ชำหิรัญ ร น.	ถิน จุฑะรพ
ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์	สุรินทร์ ลีพลากร
หลวงประสิทธิ์ ฯ	เล็ก จารุนัฏ
กิญโญ อินทะวิวัฒน์	วิศิษฐ์ ลูกอิน
ร.ต. ลมัย กฤษณะภักดี	ผู้จดรายงานการประชุม
ไสภัณ สุภชีระ	
อนุสสรสิทธิกรรม	

ตรวจแล้ว ๓๐/ ๔ /๒๕๒๐

พ.อ. ประจนปัจจนึก
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

คหกร มนตี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร